

ADOPTIE ¹

 . . . mij een goed gevoel om dat te horen; dat is goed. Wel, het is altijd, zoals ik eerder heb gezegd: “Ik was blij toen ze tegen mij zeiden: ‘Laten we het huis van de Here binnengaan.’” Ik geloof dat David eens die uitspraak deed: “Laten we het huis van de Here binnengaan.” Ik ken geen betere plaats om te zijn, u wel, dan in het huis van de Here.

² Nu, vanavond zijn we, hebben we hier sommige vrienden die helemaal uit Georgia komen. Ze zullen vanavond waarschijnlijk terugrijden na—na de lunch. En dan zullen we . . . Sommigen van hen van heel ver, ik hoop dat jullie blijven slapen. En de kamers die we hebben staan voor jullie open.

³ En dan woensdagavond zullen we verder gaan met de studie en dan, zo de Here wil, aanstaande zondag opnieuw.

⁴ En dan begint Chautauqua op de zesde. Dus, allen die jullie vakanties hebben gepland, we verwachtten een geweldige, wonderbare tijd bij de Chautauqua. Dat is waar we altijd zo’n geweldige tijd hebben. Niet al te grote menigten, soms hebben we . . . Er is ruimte tot ongeveer . . . Ik geloof dat we er gemakkelijk tienduizend kunnen hebben. Maar meestal . . . vorig jaar hadden we denk ik rond de zeventuizend, zoiets. Het was een volle zaal, maar er is genoeg ruimte om te staan. En stoelen die ze helemaal naar buiten konden laten lopen. En, dus we kijken daarnaar uit.

⁵ En blij om veel van onze prediker-broeders hier te zien. Ik kan nooit op zijn naam komen, de zending, broeder Humes en zuster Humes, bent u dat die hier zit, en de kleintjes, we zijn blij hun hier te hebben, als zending. Anderen, broeder Pat, broeder Daulton en, o, gewoon zovelen, broeder Beeler. En ik zag broeder Collins net een paar ogenblikken geleden. En o, het zou wat moeilijk zijn om ze allemaal te noemen. Maar we zijn heel blij u vanavond in het huis van de Here te hebben. Deze bijzonder dierbare broeder Neville die hier achter mij zit om met mij te bidden terwijl wij het Woord gaan onderwijzen. Charlie, blij u en zuster Nellie hier vanavond te zien, de kleintjes. Dit is . . . en Bijbelonderwijs is meestal een zeer . . . Ja, broeder Welch, ik . . . zocht u net, ik zie u daar nu achterin zitten.

⁶ Bijbelonderwijs is meestal een beetje verraderlijk, een beetje, weet u, alsof u op dun ijs loopt, zeggen we. Maar we voelen gewoon dat het misschien op dit moment en in deze tijd, dat het misschien goed zou zijn om de—de gemeente min of meer te brengen tot wat ik beschouw als een—een volledig begrip, wat onze positie betreft, van wat wij zijn in Christus Jezus. En soms denk ik dat prediken een wonderbaar iets is, maar ik geloof soms,

broeder Beeler, dat onderwijs daar bovenuit gaat—het is min of meer . . . in het bijzonder voor de gemeente.

Nu, prediken pakt gewoonlijk de zondaar, brengt hem onder veroordeling door het Woord. Maar onderwijzing plaatst de man qua positie wat hij is. En wij kunnen nooit op de juiste wijze geloof hebben totdat we qua positie weten wat we zijn.

⁷ Nu, als de Verenigde Staten van dit mooie land mij hier naar Rusland stuurde als een ambassadeur, van deze natie, naar Rusland, dan, als ze me officieel naar Rusland hebben gestuurd, staat alle macht die de Verenigde Staten hebben achter mij. Mijn woord is precies hetzelfde als dat van de Verenigde Staten, als ik als een ambassadeur ben erkend.

⁸ En dan, als God ons heeft gestuurd om Zijn ambassadeurs te zijn: alle macht die in de hemel is, alles wat God is, al Zijn engelen en al Zijn macht staat achter onze woorden, als wij correct een verordeneerde, gezonden boodschappers zijn tot de mensen. God moet het Woord eren; want Hij heeft zo menens geschreven: dat “Wat gij ook op aarde bindt, dat zal Ik in de hemel binden. Wat gij ook op aarde ontbindt, dat zal Ik in de hemel ontbinden. En Ik geef aan u de sleutels van het Koninkrijk.” O, zulke grote beloften die Hij de gemeente gegeven heeft!

⁹ En ik ben, na gisteren . . . Velen van u, neem ik aan, waren hier vanmorgen om te horen als ik het probeer op mijn nederige, eenvoudige manier het—het visioen uit te leggen dat ik van de hemel zag.

¹⁰ Ik zou in geen geval ooit proberen te twifelen aan iets waarvan iemand me ooit heeft verteld dat God het hen had verteld. Ik zou het geloven, zelfs als ik het niet in de Schrift zou zien, zou ik nog steeds het woord van die broeder willen geloven. Ik—ik zou misschien gewoon bij de Bijbel blijven, maar toch zou ik geloven dat broeder het misschien gewoon net even verkeerd begrepen heeft, dat hij het misschien gewoon een beetje door elkaar heeft gehaald. En nog zou ik geloven dat hij—hij mijn broeder is.

¹¹ En als er iets is dat binnenin mijn hart brandt, en ik hoop dat het nooit weggaat in de jaren die mij te komen staan, dat ik nooit zal vergeten wat er afgelopen zondagmorgen een week geleden is gebeurd. Het heeft iets met me gedaan dat mijn leven radicaal heeft veranderd. Ik—ik heb geen angst. Ik—ik heb helemaal geen angst voor de dood. In de dood is helemaal geen angst. En het—het zou u dat ook niet, als u het gewoon begreep. Nu, misschien, als . . . U zou de ervaring moeten hebben om het te weten, want er is geen manier om het uit te leggen. U kunt geen woorden vinden, want het staat niet in het Engelse woordenboek, of geen enkel ander woordenboek, omdat het in een eeuwigheid is; geen gisteren, geen morgen—het is allemaal tegenwoordige tijd. En het is geen: “Ik voel me tamelijk goed,” en over een uur: “Ik voel me

niet zo goed,” en een uur later: “Ik voel me weer goed.” Het is heel de tijd tegenwoordige tijd. Ziet u? Houdt nooit op, alleen die heerlijke vrede, iets.

¹² En er kan geen zonde zijn, er kan geen jaloezie zijn, er kan geen ziekte zijn, er—er kan niets zijn dat ooit dat hemelse land kan bereiken. En als ik het voorrecht mag hebben om dit te zeggen, wat ik misschien niet heb. Zo niet, dan bid ik God mij te vergeven. Maar als ik het voorrecht heb, en het zo was dat God mij opgenomen liet worden om iets te zien, dan zou ik ernaar verwijzen als de eerste hemel. En dan geloof ik dat iemand in de Bijbel genaamd, ik geloof dat het Paulus was, die opgenomen werd tot in de derde hemel. En als het al zo heerlijk was in de eerste hemel, wat moet die derde hemel dan wel bevatten? Geen wonder dat hij er veertien jaar lang niet over kon spreken! Hij zei dat hij niet wist of hij in het lichaam of buiten het lichaam was. Met die grote apostel—niet om me gelijk te stellen in zijn—zijn—zijn ambt, of niet om te proberen onszelf enigszins te maken zoals hij was— maar ik kan met hem zeggen: ik weet niet of het in dit lichaam of buiten het lichaam was. Alleen maar dat het net zo echt was als dat ik u aankijk.

¹³ En ik heb het me altijd afgevraagd, als ik voorbij zou gaan en ik een kleine wolk voorbij zou zien drijven, een geest, en zou zeggen: “Daar gaat broeder en zuster, dat zijn Charlie en Nellie. Dat zijn broeder en zuster Spencer die daar gaan.” Dat was altijd een raadsel voor mij. Als mijn ogen in het graf zijn, aan het vergaan, wegrotten—als mijn oren hier niet meer zijn om te horen en als mijn bloed helemaal terug is gegaan en ze het gebesteld hebben en het in de wateren zit of in de grond en mijn geestelijke vermogens en mijn hersencellen allemaal weg zijn, hoe zou ik dan meer kunnen zijn dan slechts een geest die rondzweeft? En dat baarde me zorgen. Wat zou ik graag willen zeggen: “Hallo broeder Pat, o, zo blij u te zien! Hallo broeder Neville, wat zou ik u graag willen zien!” Maar ik dacht: “Wel, als ik niets heb om mee te zien, geen mond om mee te spreken—die is verrot, het is stof— hoe zou ik in staat zijn te zeggen: ‘Hallo broeder Pat,’ ‘Hallo broeder Neville,’ enzovoort, ‘Hallo Charlie?’”

¹⁴ Maar nu weet ik dat dat fout is. Want het staat in de Schriften, waarvan ik zeg dat het niet in tegenspraak is: “Want als deze aardse tabernakel afgebroken worde, hebben we er al een wachtend,” een andere tabernakel, die ogen heeft, oren, lippen, mentale vermogens. “Als deze aardse tabernakel afgebroken wordt!” Het heeft een lichaam waarmee ik kan voelen, kan spreken.

¹⁵ En nu komt het tot mij, op dit moment, dat Mozes achthonderd jaar lang dood was en in een ongemarkeerd graf lag, en Elia was vijfhonderd jaar daarvoor naar de hemel gegaan, maar op de berg der verheerlijking werden ze gezien sprekend met Jezus.

16 Nadat Samuël minstens drie tot vijf jaar dood was geweest, en de heks van Endor hem opriep, en zij viel op haar gezicht, en zij zei: “U hebt mij bedrogen want u bent Saul zelf.” Zij zei: “Want ik zie goden!” Zij was een heiden, ziet u. “Ik zie goden opkomen.”

17 En Saul kon hem nog niet zien en hij zei: “Hoe ziet hij eruit? Beschrijf hem voor me.”

Zei: “Hij is mager, en hij heeft een mantel over zijn schouder.”

18 Zei: “Dat is Samuël, de profeet; breng hem hier voor mij.” En ik wil dat u opmerkt dat Samuël niets van zijn persoonlijkheid had verloren. Hij was nog steeds een profeet. Hij vertelde Saul precies wat er de volgende dag zou gebeuren.

19 Dus ziet u, de dood vaagt ons niet volledig uit als we huilen en snikken en weklagen bij het graf. Het verandert alleen onze woonplaats. Het brengt ons van een plaats naar . . . Wat is leeftijd? Als ik nog één uur leef, zal ik menig zestienjarige overleven, zal ik menig vijfjarige overleven. Leeftijd is niets. We zijn hier gewoon voor een doel geplaatst, om iets te doen.

20 Welnu, velen van deze kleine, knappe moeders die hier zitten, sommigen van hen zestig of zeventig jaar oud, zouden ze zeggen: “Wel, wat heb ik gedaan, broeder Branham?” U hebt uw kinderen opgevoed. U hebt gedaan wat u behoorde te doen.

21 Misschien zou een oude vader die hier zit, zeggen: “Wel, ik heb de velden geëgd, ik heb *dit* gedaan. Ik heb nooit gepredikt.” Maar u deed precies datgene waarvoor God u zond te doen. Daar is een plaats voor u.

22 Toen ik met een oude dokter sprak, gisteren, één van mijn doktersvrienden, kameraden, tachtig en nog wat jaar oud. En zijn schoonzus is hier in de kerk vanavond, en ze was een klein beetje bezorgd over hem. En ik ging naar hem toe. En zodra ik met hem begon te praten, fleurde hij op, vertelde me over een jachttocht die hij vele jaren geleden in Colorado had gemaakt, precies hetzelfde gebied waar ik jaag. Net zo briljant en helder! En ik zei: “Dokter, hoe lang praktiseert u al?”

23 Hij zei: “Toen je nog in de wieg lag.” En helemaal—ik zei. . . “En menigmaal,” hij zei, “ik heb als dokter gewerkt en nam mijn rijtuig, ik hing mijn zadeltassen over mijn paard. Ik nam de kleine tas en ik ging te voet.”

24 En ik zei: “Ja, langs de oevers van de kreek, twee uur ’s morgens met je zaklamp, proberend het huis te vinden waar een klein kind buikpijn had of een moeder met barensweeën.”

“Dat is juist.”

25 En ik zei: “Weet u, dokter, ik geloof dat aan de andere kant van deze scheidslijn hier tussen sterfelijkheid en onsterfelijkheid, heeft God een plaats voor goede oude dokters die zo gediend hebben.”

26 Grote tranen kwamen in zijn ogen en hij begon te huilen en hij hief zijn zwakke handen omhoog en zei: “Broeder, ik hoop het.” Aan de overkant, het land—God oordeelt de ziel van een mens, wat hij is.

27 Toen gaf ik hem dit bevredigend Schriftgedeelte. Vele malen, als hij 's nachts door die donkere modderige velden ploeterde, proberend iemand te helpen— misschien er nooit een cent voor krijgen, maar dat is in orde. Ik zei: “Jezus zei in de Schrift: ‘Zalig zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verkrijgen.’” En dat is waar.

28 En vanavond willen we de gemeente plaatsen, in deze drie lessen, als God het toelaat, hoe en waarnaar te kijken, wat we zijn. We gaan beginnen bij het 1e hoofdstuk van het boek van Paulus z'n brief aan Efeze. En we gaan de drie eerste hoofdstukken nemen in onze volgende drie studies, proberen elke avond een hoofdstuk te nemen als we het kunnen. Vanavond, woensdag en aanstaande zondagmorgen. Efeziërs, het 1e hoofdstuk. Nu, terwijl we samen studeren, zou ik dit willen zeggen: dat dit boek Efeziërs perfect parallel loopt met het Oudtestamentische Jozua. Efeziërs, het boek Efeziërs.

29 Nu, bedenk, mochten we even een klein beetje van uw lering afwijken, vergeef ons dan en heb even geduld met ons. Voordat we het openen, laten we Hem vragen ons te helpen terwijl we onze hoofden buigen.

30 Here, wij naderen Uw heilige en geheiligde Schrift, en wat zekerder is dan al de hemelen en aarde. Want we lezen in dit Woord, genaamd de Bijbel, dat: “Zowel hemel als aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn Woord zal nimmer falen.” Dan, op dit plechtige uur dat ik vanavond naar deze preekstoel kom voor de aankoop van Uw Bloed, deze dierbare geliefde stervelingen, die hier vanavond zitten, grijpend naar elk sprankje hoop dat ze kunnen om vast te houden voor dat Licht dat komen gaat. Moge het vanavond zo voldoende zijn dat elke gelovige hier zijn positie zal zien, en iedereen die nog niet in deze grote gemeenschap is gekomen, zal doordrukken naar het Koninkrijk, Here, en aan de deur kloppen totdat de Bewaarder de deur opent. Sta het toe, Here.

31 We lezen hierin waar dat deze Bijbel van geen eigenmachtige uitleg is. God, verhoede dat ik, Uw dienstknecht, of enige andere dienstknecht, ooit zou proberen hun eigen uitlegging aan het Woord te geven. Laten we het gewoon lezen en geloven op de wijze waarop het geschreven is. En in het bijzonder wij herders van de kudden, wij voorgangers, die op een dag daarginds in dat heerlijke land zullen samenkomen, met de kleine kudden, en we in de tegenwoordigheid van de Here Jezus zullen staan, en die generatie zullen zien opkomen van Paulus, en van Petrus, en van Lukas en Markus en Mattheüs en zij allen en hen daar geoordeeld

zien worden met hun groepen. God, sta toe dat ik tien miljoen trofeeën aan Uw voeten kan leggen, als ik nederig naar U toe kruip en mijn handen op Uw dierbare voeten leg en zeg: “Here, ze zijn de Uwen.”

³² O God, vul ons opnieuw met Uw Geest, en met Uw liefde en Uw goedheid. En mogen wij, zoals de dichter vele jaren geleden in het lied heeft uitgedrukt: “Dierbaar stervend Lam, Uw kostbaar Bloed zal nooit zijn kracht verliezen, totdat heel de verlore Gemeente van God gered is om nooit meer te zondigen. En sinds ik door geloof die stroom aanschouwde, waar Uw vloeiende wonden in voorzag, is verlossende liefde mijn thema geweest, en zal dat blijven tot ik sterf. Dan, in een edeler, lieflijker lied,” gaat hij verder om te zeggen: “Ik zal zingen over Uw macht om te redden; wanneer deze arme, stotterende, stamelende tong stil ligt in het graf.” Dan houdt het graf geen dood in voor Uw kinderen. Het is slechts een rustplaats, of een schuilplaats, waar deze vergankelijkheid onvergankelijkheid zal aandoen.

³³ Mogen wij vanavond dit, Here, duidelijk zien, zoals het ons in het Woord is gegeven. Geef ons begrip. En plaats ons, Here, op onze post van plicht, zodat wij getrouw mogen dienen totdat U komt. Wij vragen dit in Jezus’ Naam en om Zijnentwil. Amen.

³⁴ Nu, het boek Efeziërs, zoals ik net zei— ik... naar mijn mening, is één van de grootste boeken van het Nieuwe Testament. Het laat ons, daar waar, Calvinisme gaat de ene kant op en Arminianisme gaat de andere kant op, maar het boek Efeziërs brengt het bij elkaar en plaatst de Gemeente positioneel.

³⁵ Nu, ik heb het getypeerd met Jozua. Als u het opmerkt: Israël werd uit Egypte gebracht, en er zijn drie fasen van hun reis. Eén fase was het wegtrekken uit Egypte. De volgende fase was de woestijn. En de volgende fase was Kanaän.

³⁶ Nu, Kanaän vertegenwoordigt niet het tijdperk van het Millennium. Het vertegenwoordigt alleen het tijdperk van de overwinnaar, de bedeling van te overwinnen, want in Kanaän hebben ze gedood en verbrand en steden ingenomen. En er zal geen dood zijn in het Millennium.

³⁷ Maar een anders iets wat het doet: het brengt rechtvaardiging door geloof naar voren, nadat zij in Mozes geloofden en Egypte verlieten; heiliging, door te volgen onder de Vuurkolom en de verzoening van het offerlam, in de woestijn. En dan binnen te gaan in een land dat beloofd was.

³⁸ Nu, wat is het land dat beloofd is aan de Nieuwtestamentische gelovige? De belofte is de Heilige Geest. “Want het zal komen te geschieden in de laatste dagen,” Joël 2:28, “dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees. Uw zonen en uw dochters zullen profeteren. Over Mijn dienstmaagden en Mijn dienstknechten zal Ik van Mijn Geest uitgieten en zij zullen

profeteren. Ik zal wondertekenen tonen in de hemelen boven. En in de aarde: zuilen van vuur en rook en damp.” En Petrus zei op de Pinksterdag, nadat hij zijn tekst had genomen en gepredikt had: “Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving,” om kwijt te schelden, om te vergeven, om alle overtredingen uit het verleden weg te nemen.

³⁹ Is het u opgevallen dat Jozua, voordat zij de Jordaan overstaken, dat Jozua zei: “Ga door het kamp heen en reinig uw kleren en heilig uzelf een ieder van u en laat geen man bij zijn vrouw komen, want binnen drie dagen zult u de heerlijkheid van God zien.” Ziet u? Het is een—het is een proces van uzelf gereed te maken om de belofte te beërven. Nu, de belofte aan Israël was: God gaf Abraham de belofte van het land, van Palestina, en het zou voor altijd hun bezit zijn. En ze zouden altijd in dit land blijven.

⁴⁰ Nu, ze kwamen, drie stadia, als ze naar dit beloofde land kwamen. Nu, let op, het is perfect als type weergegeven in het Nieuwe Testament.

⁴¹ Nu, als dit, zoals ik gezegd heb, verschilt met enige van uw denkbeelden. Sommigen van u dierbare Nazarener-mensen, Church of God enzovoort, laat het u niet kwetsen, maar let er gewoon nauwkeurig op en let op de beelden. Kijk en zie of elke plaats het niet gewoon perfect treft.

⁴² Er waren drie fasen van de reis en er zijn drie fasen van deze reis. Want wij zijn gerechtvaardigd door geloof, gelovend in de Here Jezus Christus, het land Egypte verzakend, zijn eruit gekomen. En zijn dan geheiligd door het offer van Zijn Bloed, gewassen van onze zonden en pelgrims en reizigers geworden, die beweren dat we op zoek zijn naar een land, een stad die komt, of een belofte.

⁴³ Zo deed ook Israël in de woestijn; reizigers, geen plaats om te rusten, reizend, nacht na nacht, de Vuurkolom volgend, maar kwamen uiteindelijk naar het beloofde land waar ze zich vestigden.

⁴⁴ Dat is waar de gelovige komt. Hij komt, eerst, tot een erkenning dat hij een zondaar is; dan wordt hij afgezonderd door de wateren, het wassen van het water door het Bloed, en . . . of het wassen van het water door het Woord, liever, gelovend in de Here Jezus Christus. Dan, gerechtvaardigd zijnde door geloof, wordt hij een deelgenoot en heeft vrede met God door Christus, gedoopt in de Naam van Jezus Christus om hem op de reis te zetten. Begrijpt u het? Op de reis! Dan wordt hij een reiziger en een pelgrim. Hij is op reis naar wat? Een belofte die God deed.

⁴⁵ Israël had de belofte nog niet ontvangen, maar ze waren op reis. En zonder . . . Begrijp het alstublieft. Dat is waar u, de Nazarener en Pelgrim Heiligheid enzovoort, viel. Want

Israël, toen ze op de plek van Kades-Barnea kwamen, toen de verspieters overstaken en zeiden: “Het land is geweldig,” maar sommigen van hen kwamen terug en zeiden: “We kunnen het niet innemen, want de steden zijn ommuurd, enzovoort.” Maar Jozua en Kaleb stapten naar voren en zeiden: “We zijn meer dan in staat om het in te nemen!” Vanwege hun reeds ondertekende, vastgelegde verklaringen—zij geloofden in twee werken van genade: rechtvaardiging en heiliging, en konden geen stap verder gaan. En luister: die hele generatie kwam om in de woestijn. Behalve twee, die het beloofde land binnengingen en het bewijs terugbrachten dat het een goed land was: “en wij waren meer dan in staat om het in te nemen, omdat het Gods belofte was.” Dan, in plaats van dat het volk verderging om de Heilige Geest te ontvangen, in tongen te spreken, de kracht van God te ontvangen, de doop van de Heilige Geest, tekenen, wonderen, mirakelen, dachten ze dat het hun traditie van leerstellingen zou afbreken. En wat gebeurde ermee? Kwamen om in het land! Dat is juist.

⁴⁶ Maar, de gelovigen, de Kaleb en Jozua groep, die doorgingen naar de belofte: zij trokken het land in en namen het land in en vestigden zich in het land, als een bezit. En we stoppen nooit bij rechtvaardiging, heiliging. Laten we doorgaan naar de doop van de Heilige Geest. Laten we niet stoppen bij te geloven in de Here Jezus, gedoopt te worden. Laten we niet stoppen omdat Hij ons gereinigt heeft van een leven van zonde. Maar nu hebben wij ons doorgedrukt in een positie, naar een belofte van de doop met de Heilige Geest. Want Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Want de belofte is tot u en tot uw kinderen en tot hen die verre zijn, zovelen als er de Here onze God toe roepen zal.”

⁴⁷ Dus Efeze hier plaatst ons, zoals Jozua, positioneel. Is het u opgevallen: Jozua, nadat hij het land was overgestoken en het land had ingenomen, toen verdeelde hij het land. “Efraïm *hier*, Manasse *hier*, en deze *hier*, Gad *hier*, Benjamin *hier*.” Hij verdeelde het land.

⁴⁸ En merk op! O, dit doet gewoon onze harten branden! Elk van die Hebreeuwse moeders, toen ze die kinderen baarde, sprak zij precies de plaats tijdens haar weeën waar ze in het beloofde land geplaatst zouden worden. O, het is een geweldige studie! Als we er maar in detail op in konden gaan, wat uren en uren in beslag zou nemen. Op een dag wanneer we onze kerk klaar krijgen, zou ik gewoon willen komen en een goede maand of twee ervoor nemen, gewoon daarin te blijven. Kijk toen zij, elk van die moeders, toen ze “Efraïm” uitriep, toen ze aan het bevallen was, en hem positioneel plaatste waar z’n voeten in olie zaten. En precies, ieder van ze, waar ze waren!

⁴⁹ En Jozua, dit niet wetende, maar door inspiratie, geleid van de Heilige Geest, nadat hij in het beloofde land was geweest, gaf elke man zijn belofte, precies wat de Heilige Geest destijds bij de geboorte beloofde.

⁵⁰ Hoe dat God sommigen in de gemeente heeft geplaatst, door de barensweeën! O, ze worden soms hevig. Wanneer een gemeente kreunt onder de vervolging van de buitenwereld, gelovend in de Here Jezus, dat de belofte van de Heilige Geest voor ons net zo werkelijk is als het voor Pinksteren was— hoe zij kreunen en huilen onder barensweeën! Maar wanneer ze geboren worden en positioneel geboren in het Koninkrijk van God, dan heeft de Heilige Geest in de gemeente geplaatst: sommigen apostelen, sommigen profeten, sommigen leraren, sommigen herders, sommigen evangelisten. Dan heeft Hij daar gegeven: spreken in tongen, uitlegging van tongen, kennis, wijsheid, gaven van genezing, allerlei wonderen.

⁵¹ Waar de gemeente zich bevindt. . . Nu, dit is de reden dat ik dit doe. De gemeente probeert altijd de plek van iemand anders in te nemen. Maar doe dat niet. U kunt nooit koren verbouwen op Efraïms plek als u Manasse bent. U moet uw plaats in Christus innemen, het positioneel innemen. O, het wordt diep en rijk als we hier ingaan, hoe dat God één in de gemeente plaatst om in tongen te spreken, een ander. . . Nu, er is ons vaak geleerd “dat we allemaal in tongen moeten spreken.” Dat is fout. “We moeten het allemaal doen.” Nee, dat hoeven we niet. Ze deden niet allemaal één ding. Ieder was. . .

⁵² Ieder, het land werd gegeven en verdeeld door inspiratie. En ieder. . . Ik zou de Schriften kunnen nemen en het u precies laten zien dat hij ze op de plaats zette waar ze moesten zijn, positioneel, hoe dat de twee halve stammen aan de andere kant van de rivier moesten blijven, hoe dat hun moeders dat bij hun geboorte riepen, en hoe dat elke plaats behoorde te zijn.

⁵³ En nu, nadat u binnen bent—dat betekent niet dat u vrij bent van oorlogvoering. U moet nog steeds vechten voor elke centimeter grond waarop u staat. Dus ziet u, Kanaän vertegenwoordigde niet de geweldige hemel, want het is oorlog en problemen en doden en vechten enzovoort. Maar het stelde wel dit voor: dat het een volmaakte wandel moet zijn.

⁵⁴ Daar is waar de gemeente vandaag de dag faalt, in die wandel. Weet u dat zelfs uw eigen gedrag kan verhinderen dat iemand anders genezen wordt? Uw verkeerd gedrag van onbeleden zonden van u gelovigen kan veroorzaken dat deze gemeente jammerlijk faalt. En op de Dag des Oordeels zult u er helemaal verantwoordelijk voor zijn. “O,” zegt u, “nu, wacht eens even, broeder Branham.” Wel, dat is de waarheid. Denk eraan!

⁵⁵ Jozua, nadat hij was overgestoken, het land in, gaf God hem de belofte dat. . . Denk u eens in: een hele veldtocht te vechten zonder een man te verliezen, zonder zelfs maar een schrammetje op te lopen, zonder een verpleegster te hoeven hebben of EHBO of een pleister. Amen. God zei: “Het land is van u, ga en vecht.”

Bedenk: een veldtocht voeren, en er is helemaal geen Rode Kruis in de buurt, er is niemand die gewond zal raken!

⁵⁶ En zij versloegen de Amoriëten en de Hethieten, maar er was niet één van hen gewond geraakt totdat zonde in het kamp kwam. En toen Achan dat Babylonisch kleed nam, en die gouden staaf, en ze onder zijn kamp verborg, toen verloren zij de volgende dag zestien man. Jozua zei: “Stop! Stop! Wacht eens even, er is iets verkeerd! Er is hier iets verkeerd. We gaan zeven dagen van vasten uitroepen. God deed ons een belofte: ‘Er zal niets ons deren.’ Onze vijanden zullen aan onze voeten vallen. En er is hier iets verkeerd. Ergens is iets verkeerd gegaan, want we hebben zestien dode mannen hier liggen. Het zijn Israëlitische broeders en ze zijn dood.”

⁵⁷ Waarom kwamen ze om, onschuldige mannen? Omdat één man uit de pas ging. Ziet u de reden waarom dit onderwezen moet worden? De gemeente die op één lijn komt, op één lijn komt met het Woord van God, op één lijn komt met God en op één lijn komt met elkaar, volkomen oprecht wandelend, sober, voor alle mensen, in de vreze Gods. Omdat één man een kledingstuk stal, en iets deed wat hij niet had moeten doen, heeft het zestien man het leven gekost! Ik denk dat het er zestien waren, misschien meer. Ik geloof dat het zestien man was, die dood waren.

⁵⁸ Jozua riep, zei: “Er is iets verkeerd! God deed de belofte, en er is iets verkeerd.”

⁵⁹ Wanneer wij de zieken voor ons naar voren brengen en ze niet worden genezen, moeten we een plechtig vasten uitroepen, een vergadering bijeenroepen. Er is ergens iets verkeerd. God deed de belofte, God moet Zich aan die belofte houden, en Hij zal het doen.

⁶⁰ En hij riep een vasten uit. En ze kwamen erachter, ze wierpen het lot. En Achan bekende het. En zij doodden Achan, gezin en al, en verbrandden hun as en lieten het daar als een gedenkteken. En Jozua ging regelrecht door, door de gevechten heen, en nam alles zonder een schram of een wond. Daar hebt u het.

⁶¹ Op een dag had hij wat tijd nodig, extra tijd. De zon ging onder, de mannen konden 's nachts niet zo goed vechten. Jozua, die grote strijder, gezalfd door God, positioneel in het land geplaatst—zoals Efeziërs voor de nieuwe gemeente— het land bezit, bezit, in bezit nemend, het overnemend. Hij had wat tijd nodig, dus zei hij: “Zon, sta stil!” En ze stond stil voor ongeveer twaalf uur, totdat hij het land innam. Ziet u?

⁶² Nu, het boek Efeziërs plaatst ons positioneel in Christus, wat zij waren in het Heilige Land. Wij worden geplaatst, niet in het Heilige Land, maar in de Heilige Geest! Nu, laten we even een Woord lezen, zien hoe volmaakt de gemeente is:

Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van God, . . .

63 O, daar hou ik van! God maakte hem een apostel. Geen ouderlingen legden hem de handen op, geen bisschoppen stuurden hem ergens heen, maar God riep hem en maakte hem een apostel.

Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van God, aan de heiligen (geheiligden) die te Efeze zijn, en aan de gelovigen in Jezus Christus:

64 Let op hoe hij dit adresseert. Dit is niet tot de ongelovigen. Dit is tot de gemeente. Het wordt geroepen tot de uitgeroepen, de geheiligden en uitgeroepen die in Christus Jezus zijn.

65 Nu, als u wilt weten hoe we in Christus Jezus komen, als u in I Korintiërs 12 wilt opslaan; er staat: “Want door één Geest zijn wij allen gedoopt in één lichaam.” Hoe? Gedoopt door wat? De Heilige Geest. Niet door de waterdoop, u Church of Christ-mensen, maar door één hoofdletter G-e-e-s-t, door één Géést. Niet door één handdruk, door één brief, niet door één besprenkeling. Maar: “Door één Geest zijn wij allen in één lichaam gedoopt,” ons bezit, het Land dat God ons gaf om in te leven, de Heilige Geest. Net zoals Hij Kanaän aan de Joden gaf, heeft Hij ons de Heilige Geest gegeven. “Door één Geest zijn wij allen in één lichaam gedoopt.” Begrijpt u het?

66 Nu, hij spreekt tegen de geestelijke Kanaänieten—Israël, het geestelijke Israël dat het land in bezit heeft genomen. O, bent u niet blij dat u uit de knoflook van Egypte bent gekomen? Bent u niet blij dat u uit de woestijn bent? En bedenk: zij moesten manna eten, engelenvoedsel uit de hemel, totdat zij in het land waren overgestoken. En toen zij waren overgestoken, het land in, hield het manna op te vallen. Ze waren toen volledig volwassen en ze aten het oude koren van het land. Nu, nu dat u geen baby's meer bent, nu dat u niet meer de onvervalste melk van het Evangelie verlangt, dat u niet vertroeteld en geaaid en overgehaald hoeft worden om naar de kerk te komen, nu dat u werkelijk volledig volwassen Christenen bent, bent u nu klaar om sterke spijs te eten. “U bent klaar om ergens binnen te komen,” zei hij. U bent klaar om iets te begrijpen dat diep en rijk is. O, we zullen er direct op ingaan. En o, het is verborgen geweest sinds de grondlegging van de wereld. Hij zei: “Nu dat u hier bent binnengekomen—ik richt dit tot ú.” Niet tot diegenen die net Egypte hebben verlaten, niet tot diegenen die nog onderweg zijn, maar tot diegenen die in het beloofde land zijn, die de belofte hebben ontvangen.

67 Hoevelen hebben de belofte van de Heilige Geest ontvangen? O, bent u niet blij dat u in het land bent? Hier nu, het oude koren aan het eten, de sterke dingen van God aan het eten en een helder inzicht hebt. Uw—uw geestelijke gesteldheid is helemaal uit de knoop. U weet precies Wie Hij is. U weet precies wat Hij is. U weet precies waar u heen gaat. U weet er precies alles van. U weet in Wie u hebt geloofd en bent ervan overtuigd dat Hij in staat

is om datgene wat u aan Hem hebt toevertrouwd, te bewaren tegen de dag. O, dat is degene, dat is tegen wie Paulus nu spreekt. Luister goed. Nu, let op.

. . . *de gelovigen in Christus Jezus:*

⁶⁸ Nu, laat mij de gemeente dat herhalen. Hoe komen wij in Christus? Door lid te worden van een kerk? Nee. Door onze naam op een boek te zetten? Nee. Door gedoopt te worden door onderdompeling? Nee. Hoe komen we in Christus? Door één Heilige Geest zijn wij allen in één belofte gedoopt, het lichaam, en zijn deelgenoten van alles wat in het land behoort. Amen! O, daar—daar hou ik van. Als ik niet hees was, zou ik kunnen juichen. O, als ik in dit land kom, is het van mij. Ik ben nu thuis; ik ben in Kanaän. Ik ben onderworpen aan alles waarvoor God me wil gebruiken. Ik loop op heilige grond, een kind van de Koning, helemaal aangekleed en klaar. Ik ben uit Egypte gekomen, ben naar het beloofde land gekomen, heb de beproevingen doorstaan, ben de Jordaan overgestoken naar deze gezegende belofte. O, hoe heb ik het gekregen? Door één Geest. Dezelfde wijze dat Paulus het kreeg, had dezelfde uitwerking op mij als op hem, dezelfde manier als op u. “Door één Geest zijn wij allen gedoopt.” Niet besprenkeld—slechts een kleine besprenkeling ervan, voel me aardig goed; maar ondergedompeld! Allemaal eronder gedompeld, in de Heilige Geest. Dat is de belofte.

⁶⁹ Onze Efeziërs, onze Jozua—wat de Heilige Geest is—*Jozua* betekent “Jezus, Redder.” Jozua, wat betekent de Heilige Geest, het vertegenwoordigend in het geestelijke zoals het in het natuurlijke was, dat Hij onze grote Strijder is. Hij is onze grote Leider. Zoals God met Jozua was, zo is God (in de Heilige Geest) ons aan het bewegen. En wanneer zonde in het kamp komt, roept de Heilige Geest een halt toe: “Wat is er hier aan de hand in deze kerk? Er is iets fout.” O, kunt u niet zien hoe we nu te veel zonen van Kis hebben? Te veel Sauls, die van seminaries en theologische scholen komen en die uitgaan en deze perverse dingen onderwijzen zoals de Bijbel zei dat ze zouden doen. “Schijnbaar niet het geloof hebbend, zich van u afscheidend, geen gemeenschap met u hebbend, enzovoort, hebbende een gedaante van godzaligheid en de kracht daarvan verloochenend: ze weten u van zulken af.” Ze weten niet waar zij vandaan komen, ze kunnen geen reden geven.

⁷⁰ Ik zeg dit, van broeder Booth Clibborn, een vriend van mij: als er iets dat een on- . . . onwettige, niet door God geschapen iets in de wereld is, is het een muilddier. Een muilddier is het laagste van alle dingen. Hij is een . . . hij—hij weet niet wat hij is. Hij kan zichzelf niet meer voortbrengen. Een muilezel kan niet gedekt worden door een andere muilezel en een muilezel voortbrengen. Het stopt met hem. Hij weet niet waar zijn papa vandaan komt, evenmin kent hij zijn mama, want hij is een kleine—een kleine ezels en een merrie paard. God heeft dat nooit gedaan. Schrijf

zoiets niet toe aan God. God heeft dat nooit gedaan. God zei: “Alles zal naar zijn aard voortbrengen.” Ja meneer. Maar een muildier is een—een . . . zijn papa was een ezel en zijn mama was een merrie paard, dus hij weet niet waar hij dan bij hoort. Hij—hij—hij is een paard dat een muildier probeert te zijn of een muildier . . . of—of hij is een paard dat een ezel probeert te zijn, een ezel die een paard probeert te zijn. Hij weet niet waartoe hij behoort. En hij is het meest koppige ding dat er ter wereld bestaat. U kunt hem nooit ook maar voor een cent vertrouwen.

⁷¹ En zo zit het met een heleboel mensen, in de kerk. Ze weten niet wie hun papa is, ze weten niet wie hun mama is. Het enige wat ze weten is dat ze of Presbyteriaan, Methodist, Baptist of Pinksternens zijn of iets. Ze weten niet waar ze vandaan komen. En een oude ezel, u kunt gewoon naar hem schreeuwen zoveel u wilt en hij zal daar blijven staan en die grote oren uitsteken en maar kijken. U kunt de hele avond tegen ze prediken en ze weten niets meer als ze weggaan dan toen ze binnenkwamen. Nu, dat is precies waar. Ik bedoel het niet om onbeleefd te zijn, maar ik wil u de waarheid vertellen.

⁷² Maar er is één ding dat ze kunnen doen: het zijn goede werkers. O, ze blijven maar werken, werken, werken. Dat doet mij denken aan een stel van deze Arminianen die altijd hun weg naar de hemel proberen te werken. Dat is juist—een muildier. O, de liefdadigheidsorganisatie van de dames en het kippendiner om de prediker te betalen. “En we moeten dit dansfeestje hebben en deze sociale gelegenheid.” Het is gewoon werken, werken, werken, werken, werken, werken, werken, werken. En ze . . . waar werken ze voor?

⁷³ Vraagt u hen: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?”

⁷⁴ Ze steken hun oren omhoog en weten niet waar ze thuishoren: “Wat bedoelt u? Waar kwam *dit* allemaal . . . ? Wat bedoelt u, de Heilige Geest? Ik heb er nooit iets van gehoord. O, u moet een of andere fanatiekeling zijn.” Ziet u, ze weten niet wie papa was of wie mama was ook niet. En je moet ze slaan bij alles wat je doet, *hier* slaan en *daar* slaan en *hier* slaan en *daar* slaan. Dat is juist, een oude muildier.

⁷⁵ Maar, ik zeg u, u hoeft dat niet te doen bij een echte volbloedpaard. Laat de zweep maar één keer boven hem knallen, en broeder, hij is weg. Hij weet wat hij doet. O, hoe fijn is het om op een volbloed te rijden! Hoe mooi is het om te zeggen: “Kom op, jongen.” O, man, je kunt je maar beter vasthouden, hij zal het zadel in de lucht achterlaten.

⁷⁶ Zo is het met echte volbloed-Christenen. Halleluja! “Ontvangt gij de Heilige Geest. Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden.” Weg—zo snel als ze bij het water

kunnen komen, zijn ze weg. Ze kunnen dag en nacht niet rusten totdat ze de Heilige Geest ontvangen. Waarom? Weet u, een Christen weet wie zijn Papa was. Ziet u, er zijn er twee voor nodig om een geboorte tot stand te brengen. Dat is juist, papa én mama. Het muilddier weet niet wie papa was of wie mama was. Maar wij weten Wie Papa en Mama waren, want wij werden geboren uit het geschreven Woord van God, bevestigd door de Geest. Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Als u zich zult bekeren en u laat dopen, ieder van u, in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van uw zonden, zult u de gave van de Heilige Geest ontvangen.”

⁷⁷ En broeder, een echte wedergeboren Christen, (o my) zijn geest, zodra hij het Woord krijgt, ontvangt hij de Heilige Geest. Vraag hem dan iets! Hij weet waar hij staat. “Gelooft u in goddelijke genezing?”

“Amen!”

“Gelooft u in de tweede komst?”

“Amen!”

⁷⁸ Vraag dat aan een muilddier. De muilddier-religie: “Eh, ik weet het niet. Doctor Jones zei een keer . . .” Hm! Daar, ga achter Saul aan. Ziet u? “O, ze weten het niet. Wel, ik zeg u, mijn kerk is er niet zeker van.”

⁷⁹ O, broeder, maar een wedergeboren man en vrouw zijn net zo zeker van de komst van de Here Jezus, ze zijn er net zo zeker van dat ze de Heilige Geest hebben als dat er een Heilige Geest is om gegeven te worden.

⁸⁰ Nu, Jezus zei: . . . De vrouw bij de put: “Wij aanbidden op deze berg en de Joden aanbidden te Jeruzalem.”

⁸¹ Hij zei: “Vrouw, hoor Mijn Woorden! De ure komt, en is nu, wanneer de Vader diegenen zoekt die Hem in de Geest en de waarheid zullen aanbidden.”

⁸² “Uw Woord is de waarheid.” En ieder mens die de Bijbel leest en elk Woord gelooft dat die Bijbel zegt en zijn instructies opvolgt, en dezelfde Heilige Geest ontvangt die zij ontvingen, dezelfde wijze als zij het ontvingen, dezelfde resultaten toen zij het ontvingen, dezelfde kracht die zij kregen toen zij het ontvingen, hij weet wie zijn Papa en Mama waren. Hij weet dat hij gewassen is in het Bloed van Jezus Christus, geboren uit de Geest, gevuld met Gods zalving. Hij weet waar hij staat. Zeker! Hij is in Kanaän. Hij weet waar hij vandaan kwam. Zo is het met een echte Christen. Vraag hem: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?”

“Amen, broeder!”

⁸³ Toen ik onlangs naast een oude heilige stond, tweeënnegentig jaar oud, en met haar tachtigjarige voorganger sprak—ik zei: “Oma?”

Net zo helder als ze kon zijn, zei ze: “Ja, mijn zoon.”

⁸⁴ Ik zei: “Hoe lang is het geleden sinds u de Heilige Geest ontving?”

Ze zei: “Glorie aan God! Ongeveer zestig jaar geleden kreeg ik het.”

⁸⁵ Nu, als ze een muilezel was geweest, had ze gezegd, “Nu, wacht eens even, ik kreeg vormsel en werd besprenkeld toen ik. . . Wel, zeker, en ze namen me op in de kerk en ik bracht mijn brief naar *zus*.” O, lieve genade! Ze weten niet eens waar ze thuishoren.

⁸⁶ Maar zij weet waar haar geboorterecht vandaan kwam. Ze was daar toen het gebeurde. Ze werd geboren uit het water en uit de Geest. Zij wist het, en het water door het wassen van het water door het Woord, neemt het Woord.

⁸⁷ Nu, let op hoe dit gericht is: “Aan degenen die in Christus Jezus zijn.” Paulus—nu, bedenk. . . Ik doe er lang over, maar ik kom niet door dit hoofdstuk heen. Maar ik zal opschieten. . . Houd u ervan? O, het vertelt ons waar we ons bevinden, maar we kunnen het niet in slechts één avond doen. We hebben een maand of twee hiervan nodig, elke avond, er gewoon helemaal doorheen te gaan, Woord voor Woord. Terug te gaan en het in de geschiedenissen naar voren te brengen en het te laten zien, Woord voor Woord, en u te tonen dat het de waarheid is. Nu, laat me dat vers nog eens snel lezen.

Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van God (niet de wil van de mens), aan de heiligen, die te Efeze zijn, en (verbindingswoord) aan de gelovigen in Christus Jezus:

⁸⁸ Betekent “dat ze uitgeroepen zijn, afgescheiden, en nu gedoopt zijn door de Heilige Geest en in Christus Jezus zijn. Ik richt deze brief aan u, mijn geliefden.” O! Ik denk aan Paulus op dit moment daar samen met hen; o, hoe blij! Die kleine, goede apostel, z’n hoofd werd daar op die plek afgehakt. Ik stond bij de plek waar ze zijn hoofd hebben afgehakt. Maar o, zijn hoofd zit erop in dat nieuwe lichaam en kan nooit weer afgehakt worden. En hij staat daarginds met hen, op ditzelfde ogenblik, dezelfde apostel die dit schreef. En zei: “Aan u die in Christus Jezus zijt! Door één Geest zijn wij allen in dit ene lichaam gedoopt.” Nu, let op.

Genade zij u, en vrede van God, onze Vader, en. . . de Here Jezus Christus.

Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle. . .

O—hoor je dat, Charlie?

. . . ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen. . .

⁸⁹ Niet alleen maar sommige voor de apostelen en sommige voor *deze*, maar Hij heeft ons gezegend met alle geestelijke zegeningen. Dezelfde Heilige Geest Die op de dag van Pinksteren viel, is dezelfde Heilige Geest hier vanavond. Dezelfde Heilige Geest Die Maria deed juichen en in tongen spreken en een geweldige tijd liet hebben en zich verheugen en de dingen die zij deed, is dezelfde Heilige Geest hier vanavond. Dezelfde Heilige Geest Die liet dat Paulus op dat oude schip, waar het leek alsof het vol water zat en gedoemd was en veertien dagen en nachten lang geen maan of sterren. Hij keek daar naar buiten en op elke golf zat een duivel die grijnsde en met z'n tanden glansde en zei: "Ik zal je nu laten zinken, ouwe jongen. Ik heb je nu."

⁹⁰ En toen Paulus heen ging om een klein gebed te hebben, stond daar een engel die zei: "Wees niet bevreesd, Paulus. Dit oude schip zal schipbreuk lijden op een zeker eiland. Ga maar en eet je maaltijd, het is nu allemaal in orde."

⁹¹ Hier kwam hij met die kettingen aan z'n kleine, dunne armpjes, sleepte ze aan z'n voeten en zei: "Heb goede moed, mannen, want de God, de engel van God, wiens dienstknecht ik ben, stond bij mij en zei: 'Paulus, wees niet bevreesd.'" Diezelfde Heilige Geest is hier vanavond, zelfde Geest van God, Die ons dezelfde geestelijke zegeningen toedient.

*. . . heeft ons gezegend met alle geestelijke zegeningen
in hemelse gewesten . . .*

⁹² O, laten we hier nog even één minuut langer bij stoppen. "In hemelse gewesten." Niet gewoon zomaar ergens, maar in hemelse gewesten. We zijn vergaderd in "hemelse," het betekent dat de positie van de gelovige. Dat als ik voldoende heb gebeden, u voldoende hebt gebeden, of de gemeente voldoende heeft gebeden, en we gereed zijn voor de boodschap, en we bijeen zijn gekomen als heiligen, eruit geroepen, gedoopt met de Heilige Geest, vervuld met Gods zegeningen, geroepen, uitverkoren, samen gezeten in hemelse gewesten nu, dan zijn we in hemelse gewesten in onze zielen. Onze geesten hebben ons in een hemelse atmosfeer gebracht. O, broeder! Daar hebt u het: een hemelse atmosfeer! O, wat zou er vanavond kunnen gebeuren; wat zou er vanavond kunnen gebeuren, als we hier in een hemelse atmosfeer zouden zitten, en de Heilige Geest over ieder hart bewegend dat geregenereerd is geworden en een nieuw schepsel is geworden in Christus Jezus? Alle zonden onder het Bloed, in volmaakte aanbidding met onze handen omhoog naar God en onze harten opgeheven, gezeten in hemelse gewesten in Christus Jezus, samen aanbeddend in de hemelse gewesten.

⁹³ Hebt u er ooit in een gezeten? O, ik heb er gezeten tot ik zou huilen van vreugde en zeggen: "God, laat me hier nooit weggaan." Gewoon hemelse plaatsen in Christus Jezus!

⁹⁴ Die ons zegent met wat? Goddelijke genezing, voorkennis, openbaring, visioenen, krachten, tongen, uitleggingen, wijsheid, kennis, al de hemelse zegeningen en onuitsprekelijke vreugde en vol glorie, ieder hart vervuld met de Geest, samen wandelend, samen gezeten in hemelse gewesten, niet één kwade gedachte onder ons, niet één sigaret die gerookt wordt, niet één korte jurk, niet één *dit*, *dat* of het *ander*, niet één kwade gedachte, niemand die wat tegen een ander heeft, iedereen in liefde sprekend en in harmonie, iedereen eensgezind op één plek, “toen kwam er plotseling uit de hemel een geluid als van een ruisende, machtige wind.” Daar hebt u het: “Heeft ons gezegend met alle geestelijke zegeningen.”

⁹⁵ Dan zou de Heilige Geest misschien op iemand vallen en zeggen: “ZO SPREEKT DE HERE. Ga naar die en die plaats en doe zus en zo.” Kijk hoe het precies *zo* gebeurt. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] Ziet u? “ZO SPREEKT DE HERE. Doe zus en zo op een bepaalde plaats.” Kijk hoe het *zo* gebeurt. [Broeder Branham knipt met zijn vingers].

⁹⁶ “Die ons samen gezegend heeft in alle hemelse zegeningen in hemelse gewesten.” Let op!

Gelijk Hij ons gekozen heeft . . .

⁹⁷ Hebben wij Hem gekozen of koos Hij ons? Hij koos ons. Wanneer? De avond dat we Hem aannamen? Gekozen!

Gelijk Hij ons gekozen heeft in Hem, vóór de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig zouden zijn . . . onberispelijk voor Hem in . . . (denominaties?) . . . in liefde:

⁹⁸ Wanneer koos God ons? Wanneer heeft God u gekozen, die de Heilige Geest hebt? Wanneer koos Hij u? Vóór de grondlegging van de wereld. Door Zijn voorkennis voorzag Hij u en wist dat u Hem zou liefhebben. En voordat er een grondlegging van de wereld was, koos Hij ú, en zond Jezus, opdat Hij de verzoening van uw zonden zou zijn, om u te roepen tot verzoening, tot Hemzelf, tot liefde. O, wilde dat we nog een paar minuten meer de tijd hadden.

⁹⁹ Laat me, voordat we verder gaan, teruggaan, Genesis 1:26. Ik zal het woensdag weer opvatten. Toen God de mens maakte . . . Voordat Hij de mens maakte, noemde Hij Zichzelf “El,” E-l, El; E-l-h, “Elah,” “Elohim.” Het woord betekent in het Hebreeuws “De Zelf-bestaande,” helemaal alleen. Er bestond niets vóór Hem, Hij was alles wat er ook bestond, Zelf-bestaande! El, Elah, Elohim—betekent de “algenoegzame, almachtige, alvermogende, Zelf-bestaande.” O!

¹⁰⁰ Maar in Genesis 2, toen Hij de mens maakte, zei Hij: “Ik ben,” Y-a-h-u, J-u-v-u, *Yahweh*, “Jehova.” Wat betekende het? “Ik ben de Geheel In Zichzelf-bestaande, Die iets vanuit Mijzelf geschapen heeft, om een zoon van Mij te zijn, of een tijdelijke,

of een amateur, kleine van Mij.” Glorie! Waarom? Hij gaf de mens. . . *Jehova* betekent “dat Hij het aan de mens gaf om een amateur-god te zijn.” Omdat Hij Vader God is, en Hij maakte een mens een amateur-god, dus Hij is niet meer in Zichzelf bestaand; Hij bestaat met Zijn gezin. Elah, Elah, Elohim. Nu: nu is Hij *Jehova*. *Jehova*, wat betekent: “Degene Die met Zijn gezin bestaat.” Nu, God maakte de mens om te heersen over de hele aarde, hij had heerschappij. En de aarde was het domein van de mens. Is dat de Schrift? Dus, als dat zijn domein was, was hij god over de aarde. Hij kon spreken en het zou zo zijn. Hij kon *dit* spreken en het zou zo zijn. O! Daar is Hij: God, *Jehova*—Degene Die eens alleen in Zichzelf bestond, maar nu met Zijn gezin bestaat, en Zijn kleintjes bij Hem. Daar hebt u het.

¹⁰¹ Lees dat eens. We zullen daar woensdagavond op ingaan, wanneer we meer tijd hebben. We. . .nog ongeveer vijftien minuten en dan zullen we. . .Ik dacht dat ik hier tot een bepaalde plek zou komen, maar dat zal niet lukken, tot waar we verzegeld zijn door de Heilige Geest der belofte. Goed.

¹⁰² Nu, wanneer werden we geroepen om dienstknechten van God te zijn? Wanneer werd Orman Neville geroepen om een dienstknecht van God te zijn? O tjonge! Dit doet me versted staan. Ik zeg het u; laten we wat Schriftgedeeltes nemen. Ik wil dat u I Petrus 1:20 erbij haalt. En Pat, neem Openbaring 17:8. En ik zal Openbaring 13 nemen. Nu, we willen hier luisteren; u wilt weten wanneer God u riep een Christen te zijn. O, ik hou hiervan. Dit: “De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij elke Woord dat uit de mond van God uitgaat.” Goed broeder Neville, hebt u I Petrus 1:20. [Broeder Neville zegt: “1:20.”—Red.] Wel, lees 1:19 en 1:20. Luister hiernaar. [“1:19 en 20.”] Ja.

[Maar met het dierbare bloed van Christus, als van een Lam, smetteloos en onbevlekt;]

[Die waarlijk voorverordineerd was voor de grondlegging der wereld, maar gemanifesteerd werd in deze laatste tijden omwille van u.]

¹⁰³ Wanneer was Hij voorverordineerd? Vóór de grondlegging van de wereld. Broeder Pat: lees Openbaring 17:8 voor mij.

[Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet; en zal opkomen uit de afgrond, en naar het verderf gaan; en zij die op de aarde wonen, zullen zich verwonderen, wier namen niet geschreven stonden in het Boek des Levens van de grondlegging van de wereld, wanneer zij het beest zien dat was en niet is, hoewel het is.]

¹⁰⁴ Wie zal misleid worden? Wie zal misleid worden door deze religieuze persoon zoals Saul was? Dat gewoon zo sluw en zo perfect was tot het zelfs de *wie* zou verleiden? De Uit-. . .[Samenkomst zegt: “Uitverkorenen.”—Red.] zelf

indien . . . [“mogelijk.”] indien mogelijk. Goed, Openbaring 13:8, laat me het u voorlezen:

En allen die op de aarde wonen, zullen . . . allen die op de aarde wonen, zullen hem aanbidden, wier namen niet waren geschreven in het Boek des Levens van het Lam geslacht vóór de grondlegging van de wereld.

¹⁰⁵ Wanneer werden onze namen in het Boek des Levens van het Lam gezet? Toen het Lam werd geslacht vóór de grondlegging van de wereld. Toen God Jehova was, El, Elah, Elohim was, de in Zichzelf-bestaande. Net als één hele grote diamant—en Hij kon niets anders zijn— maar binnenin deze diamant waren Zijn eigenschappen die van een Redder. In deze eigenschappen, aan Zijn binnenkant, was een Genezer. Welnu, er was niets om te redden en niets om te genezen, maar Zijn eigenschappen brachten het voort. Dus dan, vóór de grondlegging van de wereld, toen Hij wist dat de grote vertoon hierin van Hem, dat Hij een Redder zou zijn, dat Hij zou komen en vlees zou worden en onder ons zou wonen, en Hij wist dat door Zijn striemen wij genezen zouden worden, slachtte Hij het Lam in Zijn Boek vóór de grondlegging van de wereld en schreef uw naam in dat Boek vóór de grondlegging van de wereld. O!

¹⁰⁶ Luister naar dit! Voorbestemming kijkt terug naar voorkennis, ik bedoel uitverkiezing. Uitverkiezing kijkt terug naar voorkennis, en voorbestemming kijkt naar bestemming. Vergeet dat niet, dat uitverkiezing terugkijkt. . . hier is het: “Ik was een klit. Ik werd geboren in zonde—gevormd in ongerechtigheid, kwam leugens sprekend in de wereld, geboren onder zondaars. Vader en moeder en mijn hele familie waren zondaars. Ik was een klit. Maar ineens werd ik een tarwekorrel. Hoe is het gebeurd?” Dat, wat is dat? Uitverkiezing. God, vóór de grondlegging van de wereld, verkoos dat de klit een tarwekorrel zou worden. “Nu weet ik dat ik een tarwekorrel ben omdat ik gered ben. Hoe doe ik dat?” Kijk terug en zie dat Hij het voorbestemde, lang geleden. Door voorkennis zag Hij dat ik Hem zou liefhebben, dus maakte Hij een verzoening door Zijn eigen Zoon, zodat ik door Hem van een klit in een tarwekorrel zou kunnen veranderen. “Nu—waar ben ik nu?” Ik ben gered; ik wandel in de genade van God. “Waar kijkt voorbestemming?” Naar bestemming. “Waar zal Hij me naartoe brengen en waar ga ik heen?” Amen. Dat heeft u. Daar hebt u het.

¹⁰⁷ Nu, laten we nog even verder lezen, en dan zullen we vrij binnenkort moeten sluiten.

Gelijk Hij ons gekozen heeft in Hem vóór de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig zouden zijn . . . onberispelijk voor Hem in liefde:

Die ons voorbestemd heeft tot de aanneming, voorbestemd om als kinderen aangenomen te worden,

door Jezus Christus, voor Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil,

108 Wat heeft Hij gedaan? Hij heeft, door voorkennis, ons tevoren gezien, wetende dat Hij een Redder was, in Zichzelf-bestaand. Er waren geen engelen, niets; alleen God, Elah, Elohim, de Zelf-bestaande, niets anders dan Hij alleen. Maar in Hem was een Heiland. Wel, wat gaat Hij redden—er is niets verloren? Dat wetende, dan wist Hij dat deze grote eigenschap in Hem iets naar buiten zou projecteren dat Hij kon redden. Toen dat dan gebeurde, keek Hij door voorkennis naar beneden en zag Hij iedereen die het zou aanvaarden. En dan, door dat te doen, zei Hij: “Om dat te redden, de enige manier waarop Ik dat kan doen, zal zijn dat Ikzelf neerkom en vlees word en de zonde van de mens op Hem neem en voor hem sterf zodat Ik Degene zou zijn die aanbeden wordt,” omdat Hij God is, het voorwerp van aanbidding.

109 Toen kwam Hij neer en nam het op Hemzelf. En toen Hij dat deed, deed Hij dat, zodat Hij u zou mogen redden die gered wil worden. Ziet u wat ik bedoel? Door voorkennis heeft de oneindige God, Die alle dingen wist, het Lam gezien; en Hij slachtte het Lam, vóór de grondlegging van de wereld, en Hij plaatste uw naam in het Boek des Levens van het Lam. En Hij zag de bedrieglijkheid van Satan, wat hij zou doen. Dus plaatste Hij uw naam daarin. En Hij zei dat de antichrist zo religieus zou zijn, zo goed, zo’n fijne kerel, zo’n slimme man, zo’n religieus man, dat hij de uitverkorenen zelf zou misleiden indien het mogelijk was. Maar het is niet mogelijk, want hun namen waren voorverordineerd vóór de grondlegging van de wereld. Door uitverkiezing koos Hij hen en door voorbestemming weten ze waar ze heen gaan. Daar hebt u het.

110 Nu, wie kan daaraan twijfelen? Dat is wat Paulus zei. Dat is Paulus’ Schrift. Dat is Paulus’ schrijven. Dat is wat hij zijn gemeente leerde. De gemeente, positioneel, vóór de grondlegging van de wereld. Toen God, in Zijn barenswee voortbracht, u voortbracht, wetende wat u zou doen, plaatste Hij u positioneel in Zijn eigen lichaam— om huisvrouw te zijn, om boer te zijn, om prediker te zijn, om profeet te zijn, om *dit* of om *dat* te zijn. Hij heeft u positioneel geplaatst. Dán, als wij uit de knoflooklanden van Egypte zijn gekomen, door heiliging, en gedoopt zijn in het beloofde land... Want de belofte van God is de Heilige Geest. Efeziërs 4:30 zegt: “Bedroef de Heilige Geest van God niet waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing.” Dan—God, de gemeente voorbestemd hebbende— Hij zei: “En al de volkeren, er zullen miljoenen keer miljoenen zijn die zeer religieus zullen wandelen en misleid zullen zijn.” De enigen die niet misleid zullen worden, zullen degenen zijn die overgestoken zijn naar het beloofde land, die vóór de grondlegging van wereld hun namen in het Boek des Levens van het Lam hadden staan, en

het beloofde land binnen zijn gekomen, en zich erin verheugen.

111 Vele mensen zijn bang dat u zich vreemd gaat gedragen. Vele mensen zijn bang dat de Heilige Geest u iets zal laten doen dat u—u zich zult schamen voor mensen. Vele mensen zijn bang dat ze zullen huilen, en hun lieverd ze zal zien huilen, of mama of uw buurman of uw baas u zult zien.

112 Laat ik u iets vertellen over een man eens, voordat ik afsluit. Er was een man genaamd David; en toen de ark van God in het land van de Filistijnen was geweest en er was gekomen, getrokken door een ark, een oude os ze aan het trekken was, toen David die ark aan zag komen—hij had een kleine kleed aan—hij rende daarheen en hij schopte met z'n voeten in de lucht en sprong in het rond en schreeuwde en sprong en danste en sprong en danste. En hij, de koning van Israël! En zijn vrouw keek uit een raam en zag dat hij zich zo vreemd gedroeg—zij verachtte hem. Wel, ze moet gezegd hebben: “De idioot! Kijk naar hem daar, de wijze waarop hij zich gedraagt: z'n voeten in de lucht gooien, en rondspringen en zich zo gedragen. Nou, hij moet wel gek zijn!” En die avond als hij binnenkwam, zei ze—met woorden als deze: “Wel, je hebt me in verlegenheid gebracht. Wel, jij, de koning, mijn echtgenoot, daarbuiten en zo bezigt, je zo gedragen!”

113 David zei: “Morgen zal ik het nog béter doen. Ja meneer!” Hij zei: “Weet je niet dat ik voor de Here aan het dansen was?” Hij was overgestoken! Hij was in het land van de belofte. Hij had alle eigendunk en rotzooi van de wereld verloren. Hij was zo blij te weten dat de ark zijn eigen stad binnenkwam.

114 En o, ik zeg u, sommige mensen zijn bang om de Heilige Geest te ontvangen, bang dat ze in tongen zullen spreken. Ze zijn bang dat iemand zou zeggen: “Nou, hij is een van die tongenlui.” Ze zijn bang om naar de kerk te komen en gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus omdat ze zich ervoor schamen. Hm! O!

115 Iemand zei dat ik mijn banden zal moeten herroepen, omdat ik gepredikt had over gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus. Ik ga ze niet herroepen. Ik maak er meer! Dat is juist; dat. . . maak er meer! Dat is de Bijbel. Als ze er niet van houden wat we gisteren deden, kijk dan maar wat we morgen gaan doen! Dat is de zaak om te doen, ziet u—gewoon doorgaan. Er is geen einde aan, want het is van de Here. Het is God.

116 Weet u wat God deed? God keek neer vanuit de hemel en zei: “David, je bent een man naar Mijn eigen hart.” David schaamde zich niet. Hij was een dienstknecht van de Here. Hij hield van de Here. En hij was zo gelukkig, zo vol vreugde, totdat hij niet aan menselijk prestige dacht.

117 Ziet u, zoals ik vanmorgen in mijn prediking zei: wij zijn zo bang dat we een Saul willen om ons te onderwijzen— we willen een Saul van een of ander seminarie om ons te vertellen hoe we onze religie moeten doen en hoe we het moeten doen. Dat is aan

de andere kant van de Jordaan. Aan deze kant leidt de Heilige Geest. Hier bent u uit die rotzooi. Hier maakt het u niet uit wat ze denken. Hier bent u dood en is uw leven verborgen in Christus door . . . en verzegeld door de Heilige Geest. Het maakt u niet uit. U woont in Kanaän. U kunt goede koren verdragen. U bent een nieuwe schepping in Christus Jezus. U bent op weg naar het beloofde land.

¹¹⁸ Ik herinner mij dat ik daarginds stond, broeder Collins, zo'n dertig jaar geleden, toen deze kerk nog niet gebouwd was. Het was een kleine tentsamenkomst die hier op de hoek zat, mijn eerste samenkomst. Ik predikte ditzelfde Evangelie, precies hetzelfde—de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus: waterdoop in de Naam van Jezus Christus, gelovend dat ieder woord de waarheid is, doop van de Heilige Geest, goddelijke genezing, de krachten van God, net zoals ik het nu predik—week er nooit een centimeter van af. God heeft er meer van aan mij geopenbaard, dus naarmate Hij het openbaart, blijf ik het gewoon verder brengen. Hij neemt nooit weg van wat geweest is; Hij blijft er gewoon meer aan toevoegen.

¹¹⁹ En ik stond daar toen zo'n vijfhonderd mensen op de oevers stonden, en zongen: “Op de stormachtige oevers van de Jordaan sta ik en werp een wensende blik, naar Kanaäns schoon en gelukkig land, waar mijn bezittingen liggen. Wanneer zal ik die heilzame oever bereiken en voor immer gezegend zijn, wanneer zal ik die plaats bereiken en in mijn Vaders . . . en voor immer rusten?” Toen ze dat begonnen te zingen— ik nam een jongen de rivier in, om hem daar te dopen in de Naam van de Here Jezus. Ik zei: “Hemelse Vader, als ik deze jongen tot U breng op zijn belijdenis . . .” Zelf nog maar een jongen—heb er thuis de foto's van. Ik zei: “Wanneer ik hem doop met water, Here, op zijn belijdenis, in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God, vervult U hem met de Heilige Geest.” En zo tegen die tijd liet er iets een werveling los en hier kwam het naar beneden wervelen—de heldere Morgenster stond daar. Daar stond dat Licht dat u daarzo op de foto ziet. Daar stond het.

¹²⁰ Het ging de hele wereld rond, helemaal naar Canada en overal. Er stond: “Een mystiek Licht verschijnt boven een plaatselijke Baptistenprediker terwijl hij aan het dopen is.”

¹²¹ Een paar dagen geleden toen doctor Lamsa naar me toe kwam—en wist er helemaal niets over—en bracht mij een foto, welke broeder hem nu bij zich heeft. Hebt u die foto? Hebt u de Bijbel bij u, die daar ligt, is het in uw boek? Goed. Daar was een afbeelding van het oude Hebreeuwse teken van God, precies dat—dat wat bestond zou hebben in de dagen van Job, voordat de Bijbel ooit werd geschreven. God in Zijn drie eigenschappen—niet drie goden; één God in drie eigenschappen: Vader, Zoon en Heilige Geest—drie ambten waarin God werkte. Niet drie goden; drie eigenschappen! En daar was het. Toen die grote man,

doctor Lamsa, de vertaling van de Lamsa Bijbel—toen hij die ochtend zei. . . Toen ik hem dat vertelde—ik zei—ik zei: “Wat is dat teken?”

¹²² Hij zei: “Dat is Gods oude teken, in het Hebreeuws. God, één God, in drie eigenschappen.”

Ik zei: “Zoals Vader, Zoon en Heilige Geest?”

¹²³ Hij stopte en hij zette z'n kop koffie neer, hij keek me aan. Gene, ik geloof dat jij er was, Leo. Zei: “Gelooft u dat?”

Ik zei: “Met heel mijn hart.”

¹²⁴ Hij zei: “Gisteravond, toen ik in uw samenkomst stond, broeder Branham, heb ik die onderscheiding gezien. Ik heb het nooit eerder in Amerika gezien of in mijn land.” Hij zei: “Deze Amerikaanse mensen kennen de Bijbel niet eens. Het enige wat zij kennen is hun denominatie. Zij weten niet eens waar zij staan.” Hij zei: “Zij weten niets.” Hij zei: “Maar toen ik daar gisteravond stond,” zei, “zei ik. . .” Nu, broeder Gene, ik zeg dit nu met eerbied en liefde en dergelijke. Hij zei: “Ik zei: ‘Dat moet een profeet zijn.’ Maar wanneer ik zie dat u gelooft dat Vader, Zoon en Heilige Geest geen drie goden waren, dat het eigenschappen waren, dan weet ik dat u een profeet van God bent, anders zou het niet op die wijze aan u geopenbaard worden.” Hij zei: “Dat is een perfect teken.” Zei: “Ik heb nooit. . .” Zei: “U bent niet van de Eenheid?”

¹²⁵ Ik zei: “Nee meneer. Ik ben niet van de Eenheid. Ik geloof dat God de almachtige God is, en de drie eigenschappen slechts drie ambten zijn waar de ene God in woonde.”

¹²⁶ Hij zei: “Zegene uw hart!” Hij zei: “Op een dag zult u daarvoor uw bloed op de aarde gieten, maar,” zei, “profeten sterven altijd voor hun zaak.”

¹²⁷ En ik zei: “Late het zo zijn, als het mijn Here behaagt.” De vertaling van de Lamsa Bijbel.

¹²⁸ O, het is zo waar. Hoe vaak, zoals ik tegen deze gemeente heb gezegd, zoals Samuël zei voordat ze Saul kozen: “Voordat u zich nu aansluit bij een of ander denominatie, en u helemaal verstrikt raakt in een of andere religie, waarom laat u zich niet leiden door de Heilige Geest?” Waarom neemt u God niet als uw Leider, en laat u zich niet door Hem zegenen en uw denominatie vergeten? Nu, ik zeg niet om niet bij een kerkgenootschap te horen—hoor bij welke u maar wilt. Dat is aan u. Maar ik zeg u, als individu, laat de Heilige Geest u leiden. Leest u de Bijbel. En wat de Bijbel zegt te doen, doet u dat. God zegene u.

¹²⁹ En nu heb ik een lange tijd gewacht. Ik vraag me af of er hier enigen zijn die door de gebedsrij wilden komen om voor zich te laten bidden. Als die er zijn, zouden ze hun handen willen opsteken. Slechts één, twee, drie. Goed. Komen jullie allen hier naar voren en kom hier dan staan als u dat nu wilt, en—en we

zullen gebed hebben. En dan zullen we. . . Ik wil niet dat jullie al weggaan. Ik wil hier officieel nog iets doen, vlak voordat we— we sluiten.

¹³⁰ Hoeveel houden er van de studie van het boek Galaten. . . o, ik bedoel Efeziërs? Nu, woensdagavond gaan we in op het Zegel. En dan volgende zondagmorgen gaan we in op het positioneel plaatsen van de gemeente. O, als. . . we zullen daar waarschijnlijk deze komende woensdagavond op ingaan, voor u mensen hier in Jeff. Het positioneel plaatsen van de gemeente, waar ze horen, ieder van hen. Hoe we geroepen worden door de adoptie. God heeft ons geadopteerd tot de zonen—we zijn zonen door geboorte. Geadopteerd en positioneel geplaatst door de Heilige Geest. Kijk! Zij waren allen Hebreeën, toen zij de rivier overstaken, maar Jozua verdeelde het land en gaf ieder zijn land, volgens wat zijn moeder uitsprak bij de geboorte, waar de Heilige Geest het haar vertelde.

¹³¹ Kijk naar Jakob toen hij op sterven lag, een profeet, verblind—trok zijn voeten op in het bed, zei: “Komt voort gij zonen van Jakob, en ik zal u zeggen waar u zult zijn op de laatste dag.” Glorie! O, ik weet dat ik vreemd mag lijken. De mensen vreemd mogen lijken. Maar o, als u alleen maar de—de zekerheid kende, de—het branden in het hart! “Kom naar voren en ik zal u zeggen waar u zult zijn in de laatste dagen.” En ik kan datzelfde Schriftgedeelte nemen en de kaart nemen van waar de Joden vandaag zitten en u bewijzen dat ze precies op dezelfde plek zijn waarvan Jakob zei dat ze zouden zijn in de laatste dag. En ze zijn nooit, daar, zijn niet op die plek geweest, totdat ze terugkeerden, sinds 7 mei 1946, de nacht dat de Engel des Heren daar aan mij verscheen en over deze zending sprak. En ik kan u laten zien dat toen ze in het nieuwe land terugkwamen, ze precies op de plekken terecht kwamen waar Jakob zei dat ze zouden zijn. En daar zitten ze er vandaag. O, o, my o my! We zijn één dag dichter bij huis, dat is alles.

¹³² U lieve mensen: u bent ziek, anders zou u daar niet staan alleen maar om daar te staan. Ik ben uw broeder. Ik heb een opdracht van God om voor de zieken te bidden. Niet als mijn. . . dat ik kracht heb om te genezen, dat heb ik niet. Maar ik heb kracht van gebed. Zoals ik vanmorgen zei: David had niets dan een kleine slinger, maar hij zei: “Ik weet wat het zal doen met de kracht van God erop.” Ziet u? Ik heb alleen een klein gebed om voor u op te zenden, en mijn handen om ze op u te leggen, maar ik weet wat geloof in God zal doen. Wat het voor anderen heeft gedaan, zal het doen voor u. Gelooft u dat nu, terwijl u een beetje dichter bij de plaats naar voren stapt.

¹³³ Nu, ik vraag me af, om dit zo efficiënt mogelijk te maken, of ik niet mijn broeder zou willen vragen om hier te komen en hen met olie te zalven. Zou u dat willen doen, broeder Neville? Ik zal de gemeente vragen als u wilt buigen in gebed.

134 Nu, onthoud: vorige week, toen ik zo ziek was van die ouwe castorolie, zou ik er zowat alles voor gegeven hebben als iemand langs zou zijn gekomen en mij de handen hebben opgelegd. Als ik iemand kon hebben om langs te komen die God had gezegend en geholpen, zou ik dat zo op prijs hebben gesteld. Jullie allen voelen jullie nu zoals ik toen. U voelt zich nu dat u wilt dat ik doe net als ik wilde dat iemand toen voor mij zou doen. God verhoede dat ik me ooit aan het werk onttrek. Laat me altijd—of ik nu moe ben, of ik nu vermoed ben, waar ik nauwelijks de ene voet voor de andere kan zetten—laat me gaan, want ik ga ieder van u weer ontmoeten, ginds in dat Land daarginds.

135 Dan, u oude vrouwen, oudere mannen—versleten, het haar grijs en aan het vervagen, en uiteen aan het vallen als een roos, die haar kleine knop heeft geopend, haar bloemblaadjes verliest en wegvalt—u valt gewoon uit elkaar, nietwaar? Dat is juist. Slechts . . . En het enige waarom u geheel wilt blijven, is om te schijnen voor de glorie van God. Dus als de vijand u nu heeft gegrepen en weg is gelopen, kom ik met de slinger van God, met een geloof, met een gave die God mij heeft gegeven. Hier is wat ik zei, zodat u het zult begrijpen. Ik zei: “Als Petrus gewoon binnen zou komen, of iemand van hen.” Zeg dat niet. U hoeft niet voor me te bidden. Gewoon zo binnen zou komen en zeggen, zoals tot deze vrouw, zeggen: “Bent u zuster *Zus en zo*? Hoe heet u?” “Zuster Howard.” Zeggen: “U bent zuster Howard. Bent u een gelovige, zuster Howard? U gelooft. U bent een gelovige. Dan, ziet u, hebt u recht op alle verlossende zegeningen.” Dan zou ik zeggen: “Zuster Howard, alles komt goed,” en weglopen. O, hoe . . . ik zei: “Ik zou roepen, ik zou schreeuwen.” Ik zou zeggen: “Here, het moet gewoon zo zijn. Het moet gewoon zo zijn.”

136 En ik dacht: “Wel, de mensen denken hetzelfde wanneer ik voor hen kom bidden.” Dus dat is wat . . . Ziet u wat ik bedoel?

137 En ik heb menigmaal gestaan en mensen genomen en gezegd: “O, dierbare zuster, wilt u het geloven? O, wilt u het geloven?” “Heer, o God, maak dat ze het geloven. Laat ze het geloven.” “O, alstublieft, wilt u het nu aannemen?” Dat is het niet. Dat doe ik niet meer. Daar ben ik van weggegaan.

Ik zeg gewoon dit: “Zuster Howard, bent u een gelovige?”

“Ja, dat ben ik.”

138 “Goed, zuster Howard, als u een gelovige bent, bent u een erfgenaam van alles wat God heeft.” En pak gewoon haar hand. Ziet u, dat geloof ik. Ik maak contact met zuster Howard, door mijn handen op haar te leggen. Jezus zei nooit “bid voor hen,” Hij zei: “Leg ze gewoon de handen op.” Dat is het, dan wordt ze genezen. Ze kan zeggen: “Alles zal goedkomen, zuster Howard.” Dan kunt u naar huis en gezond worden. God zegene u.

139 U bent zuster . . . [De zuster zegt: “Hampton.”—Red.] Zuster Hampton, u bent een gelovige, nietwaar? [“Dat ben ik.”] U bent

een erfgenaam van alles wat Hij aanbood. God zij met u, zuster Hampton. Gaat u naar huis en wees nu gezond. Jezus Christus zal u genezen.

¹⁴⁰ U bent zuster. . . [Een broeder zegt: “Slaughter.”—Red.] Slaughter. Dat is. . . U bent degene voor wie we gebeden hebben in het ziekenhuis. U bent dus een gelovige, zuster Slaughter, een erfgenaam van alles wat we vragen. Zuster Slaughter, moge u ontvangen waar u om hebt gevraagd, en gezond zijn. God zal het u geven.

¹⁴¹ Broeder Gene, gelooft u dat God het u zal geven? [Broeder Gene zegt: “Ja meneer. Ja meneer.”—Red.] En moge de Here God het u geven, Gene, precies waar u om gevraagd hebt! . . . ? . . .

¹⁴² Ik ken u. [De zuster spreekt—Red.] U bent een gelovige, zuster. Ik ken u. Dit is uw man daar. Hij is degene voor wie ik die dag over de telefoon heb gebeden. Dat herinner ik me altijd. Kon niet naar de samenkomst in Tulsa gaan. Kwam naar de samenkomst. En de Here genas hem, stuurde hem naar de samenkomst. U staat hier als vertegenwoordiger voor iemand anders. [“Mijn neef.”] Wat Christelijk is dat, zuster! Ziet u? Hij stond ook als vertegenwoordiger: Hij stond voor ons allemaal. U bent een gelovige en hebt recht op alles wat God heeft beloofd. Ik ben Zijn dienstknecht. En door de Naam van Jezus Christus geef ik u waar u om vraagt.

¹⁴³ Kom broeder Neil. God zegene u. Is ontzettend goed voor u geweest. U bent een gelovige. Ik weet dat u dat bent. Ik geloof dat God u alles zal geven waar u om vraagt, want u bent een gelovige. En als Zijn dienstknecht, aan u, mijn broeder, in de Naam van Jezus Christus, geef ik u het verlangen van uw hart. Ga en ontvang het. God zegene u.

¹⁴⁴ Zuster Bruce, ik ken u. De kleine verpleegster die mijn rug wreef, kende u. Zij komt van daar vlakbij de Motel J-J, Dubbel J of zoiets. U wilt instaan voor anderen. En wat is uw verlangen vanavond van uw Vader? [Zuster Bruce zegt: “Voor mezelf, vanavond.”—Red.] Voor uzelf vanavond. [Zuster Bruce spreekt opnieuw.] Dan heeft de vijand u buiten het bereik van de dokter gesleurd, maar ik kom achter u aan, met een slinger. En in de Naam van Jezus Christus richt ik de slinger, de pijl, op de—de steen die in de nieren is gekomen en een geblokkeerde toestand veroorzaakte. Dat het u terug zal brengen naar God, naar Zijn huis.

We hebben het U gevraagd, in Jezus Christus' Naam. Amen.

¹⁴⁵ Bent u de vader van deze man, meneer? Bent u een gelovige? [De broeder spreekt—Red.] Een hernia in uw zij; laag en aan uw linkerzijde. Gelooft u dat God het u zal geven, meneer, en als Zijn dienstknecht?

¹⁴⁶ Here, deze hand heeft misschien vele dagen hard gewerkt. Kwam hier met een doel, om iets te doen. Geef het, het verlangen

van zijn hart, Vader, zoals ik bid in Jezus' Naam dat U het zult. Amen.

147 Twijfel niet. Die hernia zal u stoppen daar beneden pijn te doen en het zal allemaal goed met u komen. God zegene u. . . ? . . .

148 [Een zuster zegt: “Het doet pijn in mijn hoofd en mijn keel, doet pijn in mijn ribben als ik hoest. Ik kan niet zingen. Ik kan niets doen. Ik. . . ? . . . En ik kan niet veel slapen. Ik kan niets doen.”—Red.] U bent een gelovige, nietwaar? [“Dat ben ik. Ik ben vervuld met de Heilige Geest.”] U bent een gelovige. [“Ik weet dat God in mij woont.”] En u bent een—u bent een erfgenaam van al deze zegeningen. [“Dat weet ik. En ik geloof. Ik geloof in uw gebeden, broeder Branham. Ik geloof dat God me zal genezen. Ik geloof dat Hij uw gebeden verhoort.”] Dank u.

149 Vader, ik breng deze, mijn zuster, in de vuurlijn, in het midden van het doel. En ik breng haar terug naar U, uit de greep van de vijand, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

150 Dat is precies hoe het zal zijn.

151 [Een zuster zegt: “. . . ? . . . Ik heb een long die stervende was en één die dood was.”—Red.] Een longoperatie.

152 O Heer, terwijl deze jonge vrouw hier staat, nog in de bloei van de jeugd, bid ik voor haar. En een long die verwijderd zou moeten worden, en ze de rest van haar leven zou bukken. U bent onze Vader, en ik richt het vuur van het gebed regelrecht op haar, Heer, regelrecht op die long. Ik stuur dit gebed in de Naam van Jezus Christus. Moge het die long treffen en hem genezen. In de Naam van Jezus Christus, vraag ik dit. Amen.

153 U bent zuster. . . [De zuster zegt: “Zuster Gibbs.”—Red.] Zuster Gibbs. [“Achterkant van mijn hoofd, ik heb pijn hierachter.”] Achterkant van uw hoofd, een trekkende pijn. U bent een gelovige, en een erfgenaam van al Gods zegeningen, zuster Gertie.

154 Heer, ik breng haar naar U, met deze kleine slinger die U mij gaf, zoals U David een slinger gaf om over zijn vaders schapen te waken. En als de vijand achter de schapen aankwam, was hij niet bang. Hij pakte die kleine slinger en ging regelrecht achter leeuwen en—en beren aan, en hij bracht de schapen terug. Dit is een gebed van geloof. U vertelde me als ik “de mensen ertoe zou krijgen te geloven en oprecht zou zijn.” Ik breng zuster Gert vanavond terug. Ik ruk haar uit de handen van de vijand. Ze is Uw schaap. En ik breng haar terug naar de kudde van de Vader, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

155 [Een zuster zegt: “Zuster Lowe.”—Red.] Zuster Lowe. [“Ik heb hoge bloeddruk.”] Hoge bloeddruk. En u bent een gelovige, nietwaar, zuster Lowe? Een erfgenaam van alle zegeningen.

156 Dan, Vader God, richt ik dit gebed vanavond, als vanuit de slinger van God, voor zuster Lowe haar hoge bloeddruk. En moge

de volgende keer dat de arts de bloeddruk meet, moge hij haar aankijken en zeggen: “Het is nu normaal.” Zij zal weten wat het deed. In de Naam van Jezus Christus, geef ik het aan haar. Amen.

¹⁵⁷ [Een broeder spreekt tot broeder Branham—Red.] Ja. Ik wou dat ik mijn vader vanavond hier had en ik nu voor hem kon bidden. Ik zal het ook voor de uwe doen. Ik begrijp het.

¹⁵⁸ Hemelse Vader, de man die deze jongen verwekte, dat hij vanavond hier op aarde is vanwege hem. En zijn eigen zoon verlangt dat zijn vader wordt teruggebracht; ver weg in de wereld van zonde—een alcoholist. O Heer, ik stuur dit gebed met geloof en kracht en met alles waarmee ik het kan gooien, deze kleine steen, in de Naam van de Here Jezus slinger ik het naar die duivel die die zaak er geplaatst heeft dat daar gepakt is. En moge het weggaan. En moge hij veilig in de kudde komen, in Jezus’ Naam. Amen.

¹⁵⁹ [Een broeder zegt: “Bid voor me, broeder Branham, dat ik de Heilige Geest krijg. Ik wil de Heilige Geest ontvangen. Ik moet het. Ik heb een verlangen. Ik moet de Heilige Geest ontvangen.”] U hebt een verlangen om het te ontvangen. U wilt in het Land komen waar alle beloften zijn. [“Ja.”]

¹⁶⁰ En nu, Here, deze jongen staat net aan de overkant van de rivier, met zijn tent aan de andere zijde, en de Jordaan zwelt op. En er is geen weg voor hem om over te steken tenzij U een weg maakt zoals U deed voor Jozua en voor Israël. En, Vader, ik vraag het U als Uw dienstknecht, laat onze dierbare broeder, o God, laat hem dit beloofde Land binnengaan, deze belofte. Zodat aan de andere kant, zoals ik ’s avonds laatst werd gedragen, ik het voorrecht mag hebben om hem vast te pakken en mijn armen om hem heen te slaan in dat andere Land en te zeggen: “Mijn dierbare broeder.” Sta het toe, Here. Moge hij de belofte van God ontvangen, de Heilige Geest. Amen.

¹⁶¹ O Heer, aan deze, mijn genadige broeder; deze hand die vriendelijk voor mij is geweest en dingen voor mij heeft gedaan, die onnoemelijk zijn. Hij gelooft en heeft geloof. En nu probeert een vijand deze mijn vriend te grijpen: suikerziekte. En hij denkt dat hij—hij deze jongen kan pakken. Maar ik kom achter hem aan. Ik kom om de Uwe terug te brengen, Here, en slinger deze rots met een zuiver gericht geloof. In de Naam van Jezus Christus val ik die suikerziekte aan! . . .? . . . mijn broeder. Breng Uw eigen schapen terug naar de kudde, Vader, in de Naam van Jezus. Amen.

[Zuster Bell spreekt met broeder Branham—Red.]

¹⁶² O Heer, onze zuster weet dat dit overgewicht, zo zegt de dokter, iets is dat u doodt. “Elk pond overgewicht neemt een jaar weg,” volgens de verzekeringskalender. En zij wil leven tot eer en lof van God. En er is geen dokter die dit kan doen, Vader God. Het is gewoon in—in Uw hand. En zuster Bell is heel trouw geweest.

En ze is vriendelijk en attent geweest tijdens beproevingen. Ze is door veel diepe beproevingen gegaan. Ik kom vanavond voor haar, Here. Ik kom om die vijand daar tegemoet te komen, en ik richt met al de nauwkeurigheid waarmee ik kan richten. In de Naam van Jezus Christus werp ik die steen van geloof naar deze vijand die haar te pakken heeft. Moge het hem doen vluchten en hem van haar weggagen, en ze teruggebracht moge worden naar de schaduwrijke groene weiden en de stille wateren, door Jezus Christus. Amen.

Het zal zo zijn, zuster Bell. Twijfel nou niet.

¹⁶³ Zuster Spencer. [Zuster Spencer zegt: “Broeder, broeder Bill, ik hou meer van de Heer elke dag dat ik leef. En ik kom hier al twintig jaar, naar deze plek. En ik ben genezen van nagenoeg alles wat er ooit met mij aan de hand was. U weet het allemaal, en . . . ? . . .”—Red.] Jazeker, zuster . . . ? . . . [“En Hij heeft me zo gezegend! En ik hou meer van Hem elke dag van mijn leven. Ik weet dat ik een wonderbaar leven heb in de Heer.”] Dat geloof ik, zuster Spencer. [“Ik ben gelukkig. Ik ben gelukkig! Als dit niet de Heilige Geest is wat ik heb, ben ik—ben ik nog steeds op het altaar voor alles wat Hij voor mij heeft, en ik zal sterven op het altaar.”] Amen. [“Dat is wat ik wil dat Hij doet en ik sterf op het altaar met Jezus.”] Amen. God zegene u . . . ? . . . Amen. [“En ik zal u zeggen wat ik wil dat u doet. Weet u, Noach nam z’n hele gezin mee, en ik wil m’n hele gezin. U weet dat ik wil dat mijn geliefden gered worden.”] Ik begrijp het. Uw kinderen. Dat is juist. [“ . . . ? . . . Mijn kinderen.”] Ja mevrouw. [“En mijn man.”] Ja meneer, ik . . . [“Zoals u er alles over weet.”] Ja. [“U hebt voor ons gebeden.”]

¹⁶⁴ We kennen allemaal zuster Spencer, en weten hoe zij en broeder Jess door de ruwe tijden heen zijn gebleven, maar . . . door de gemeente hier zijn gekomen. Wanneer ik naar de andere kant oversteek, zullen ze niet zo voort sjokken. Ze zullen jong zijn. O! Broeder Jess, als ik gewoon . . . weet u. En dan weten jullie allemaal hoe, net—net aan de overkant van de kleine . . . ? . . . ginds gaat u weer terug naar dat prachtige jonge meisje en broeder Jess naar de jonge man. God heeft het u beloofd.

¹⁶⁵ Nu, kijk. Ik wil u even een heel klein beetje onderwijs geven, aangezien u de laatste hier bent, wil ik het geven.

¹⁶⁶ Want ik weet dat dit uw kleine jongen is, Charlie. U wilt dat we voor hem bidden? [Broeder Charlie zegt: “Ja.”—Red.]

¹⁶⁷ Ik wil dit ene ding zeggen. Hebt u ooit in de Schrift gelezen waar de Bijbel dit zei? Paulus vertelde de Romeinse hoofdman over honderd.

Kunt u me goed horen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

¹⁶⁸ Vertelde de Romein, toen hij zijn zwaard trok om zichzelf te doden, daar in Filippi, toen hij in de gevangenis zat. En de aardbeving deed de gevangenis instorten. Hij zei: “Geloof in de

Here Jezus Christus, en gij en uw huis zullen gered worden.” Hebt u dat ooit gehoord? “Gij en uw huis.” Nu, kijk. Als u genoeg geloof hebt voor redding voor uzelf, kunt u dan niet ook genoeg geloof hebben voor uw huis? God zal het op de een of andere manier doen.

¹⁶⁹ En Heer, ik bid voor zuster Spencer en broeder Spencer, vanavond, dat elk kind, zij, en hun kinderen, allemaal in dat heerlijke, gelukkige Land daar zullen zijn, waar er geen ziekte of ouderdom zal zijn, geen verdriet of teleurstellingen, en al dit kleine leven hier zal vervagen in een nachtmerrie die voorbij is. Mogen zij dit ontvangen en mogen al haar kinderen, en haar man, al haar geliefden, en allen die van haar houden en allen van wie zij houdt, mogen zij daar bij haar zijn, in Jezus’ Naam. Amen.

¹⁷⁰ [Zuster Spencer zegt: “Amen. Dank u.”—Red.] God zegene u. [“Ik word binnenkort tweeëntachtig.”] Tweeëntachtig jaar oud. [“. . .? . . .Maar ze raken versleten op die leeftijd. Maar ik kook, was en strijk nog steeds zelf en maak het huis schoon.”] Net zoals de wereld die uit elkaar valt, zuster Spencer. [“Ja. Ik ben zo moe, de hele tijd. Ze krijgen het . . .Ik vroeg m’n moeder, m’n stiefmoeder, die negentig jaar oud was, hoe je je voelt als je oud wordt, lange tijd geleden. Ze zei: ‘Rose, misschien zul je de hele tijd moe zijn.’ Ik ben moe.”] Wel, u bent gewoon klaar om te gaan rusten, ziet u. [“Ik ben zo moe, de hele tijd. Ik heb rust nodig. Dat heb ik nodig.”] Ja mevrouw. [“En ik wil rusten in de Heer, op mijn knieën. Al, alles wat ik nodig heb.”] Ja. Houd gewoon uw geloof in Hem, zuster Spencer, en u zult oversteken. [“Ik wil sterven op het altaar, in Jezus’ Naam. Dat is Wie ik wil zien, tot Hij blijft roepen.”] En Hij zei . . . [“Ik wil alles wat Hij voor me heeft.”] En net zo zeker als ik hier vanavond op deze manier met u sta, zuster Spencer, door Zijn genade zal ik u en Jess ginds aan de andere kant van de grens zien, jong en gezond. Jullie zullen allemaal al rennend “Mijn broeder! Mijn broeder!” roepen. En ik zal u zien.

Haar zenuwen.

¹⁷¹ Vader God, dit meisje had een inzinking, en ze is buiten het bereik van medicijnen. Er is alleen haarzelf dat hindert. Maar ik kom voor haar vanavond. Ik kom tot U, Vader. Ik kom U vragen het schot te leiden dat ik moet, zal afvuren. Moge het precies op de roos gericht zijn, het dradenkruis precies op zijn rug. Moge dit gebed, in de Naam van Jezus Christus, die nervositeit raken en het aan stukken scheuren, dit schaap van Gods weide terugbrengen. Amen.

Het moet gewoon zo zijn, lieverd.

¹⁷² [Een zuster zegt: “Gewoon bidden. Ik heb zes kinderen die ik God vraag te genezen en te redden.”—Red.]

¹⁷³ God des hemels, sta het toe dat haar zes kinderen, die zij verlangt dat ze gered worden. Ze heeft dat getuigenis gehoord

van broeder Daulton, zijn lieflijke dochters. Ze verlangt haar zes kinderen, Vader. Moge zij ze krijgen. Mogen ze haar ontmoeten in dat Land waar geen nacht is, veilig beschermd en beschut door het Bloed van Jezus Christus. Amen.

Moge u ze krijgen, zuster, mijn gebed.

[Een zuster spreekt tot broeder Branham—Red.]

¹⁷⁴ Ik geloof u. Er is niets, nauwelijks, dat het kan verhelpen. Ze geven hen een beetje spul dat lijkt op, o, zoiets als een acetamine. Het is een, cortisone noemen ze het. Dat—dat laat je bijna doodgaan. Het breekt je bloed zo af. Maar, kijk. Ziet u, de artritis is als de leeuw die het schaap greep, en wegrende. Nu, wat doet een slinger? Oei, jee! Er is een grote, brullende leeuw met een lam. En hij houdt van het lam, dus is hij ervandoor gegaan met het lam. Maar David nam de slinger en ging achter hem aan. Ziet u? Nu, let op. Hij had vijf stenen: g-e-l-o-o-f, zichzelf i-n. Zijn slinger was in *deze* hand: J-e-z-u-s. Hij is scherpschutter. Er moet iets gebeuren. Laten we vanavond achter dat artritis aangaan, door dit gebed. Moge God het u geven.

¹⁷⁵ [De zuster spreekt tot broeder Branham—Red.] Ze wil gedoopt worden in de Naam? ["Nee. Nee. Dat heeft ze niet gezegd."] U wilt dat ze gedoopt wordt. ["Het is mijn verlangen haar gedoopt te zien."] Dank u, zuster. Niet omdat dat de wijze is. Het is niet omdat — ik. . . Als dat in de Bijbel stond, voor "Vader, Zoon en Heilige Geest," dan—zou ik dat geloven, ik zou daarbij blijven, zuster. Ik—ik zou niet anders willen zijn. Ik—ik zou het hetzelfde willen. Ik zou niet laten. . . Ik—ik zal daar verantwoordelijk voor zijn, ziet u. En ik moet het zeggen precies zoals *Dat* het zegt; niet om anders te zijn, maar om eerlijk te zijn.

¹⁷⁶ Nu, Vader, we komen voor haar geliefde, die artritis heeft, en hier wil ze dat ze gedoopt wordt in de Naam van de Here Jezus, want dat is de ingang. Dat is de open poort. Dat is waar Jozua één pad opende, dat overstak naar het beloofde land. Er waren geen twee of drie plaatsen die geopend werden, er was maar één.

¹⁷⁷ Petrus, op de dag van Pinksteren, toen de gemeente voor het eerst werd ingewijd, opende een pad; zei: "Bekeert u een ieder van u en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus." Nooit weken zij van datzelfde pad af, ieder stak over in het beloofde land.

¹⁷⁸ Een aantal probeerden helemaal bij een andere doorwaadbare plaats over te steken, en Paulus zei tegen hem: "Tot wat werd u gedoopt? Waar probeert u over te steken?"

En zij zeiden: "Hier beneden waar Johannes keek."

¹⁷⁹ Hij zei: "Wel, Johannes wees de tijd en de plaats alleen maar aan." En toen zij dit dan hoorden, werden zij gedoopt bij de juiste doorwaadbare plaats. En zij staken over, en ontvingen de Heilige Geest wijnstok.

180 Sta het toe aan onze zuster en haar geliefden, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

181 Broeder Lyle. [Broeder Lyle zegt: “Ik geloof dat u werkelijk gelijk hebt, opperhoofd broeder Branham.”—Red.] O, broeder! [“Liep ernaartoe . . . ? . . . Weet u nog als er in de droom, er iets kwam . . . ? . . . Als u de droom noemt, is dat in orde. Dat is degene die ik had. Waar, u hebt altijd juist gedroomd! . . . ? . . . ”] Ja. Dat is een tijdje. [“Ja.”] Ja. Ik ben blij dat het visioen . . . ? . . . Is het nu voorbij? [“Ja, ja.”] God zegene u. U bent nu op weg naar het beloofde land! Misschien zal ik dat noemen.

182 Hoevelen herinneren zich hoe net voordat deze bediening aan mij werd bevestigd en ik op een dag met een man gaan vissen was, daar bij een rivier, het meer? En ik was kleine visjes aan het vangen en de Heilige Geest kwam over mij. Er was een . . . Deze man is een Jehovagetuige—was het. Zijn broer is hier ergens, Banks Wood. Hij is hier ergens, die mijn buurman is.

183 Dit is Lyle. En deze mensen waren Jehovagetuigen. En zij zeiden, op een dag, toen we daar aan het vissen waren, nadat deze jongeman zich bekeerd had— ik vertelde hem dat er iets in zijn leven was, en wat—wat er was gebeurd, en alles erover. En wat hij mij nu net heeft verteld, en hij heeft het nu net uit zijn leven gehaald—dat is juist—wat het ook was. Het is precies juist. Zijn vader was degene die een—een voorlezer was. Is pa hier vandaag bij u? [Een broeder zegt: “Ik weet het niet.”—Red.] En hij en zijn vrouw werden beiden gedoopt, om te getuigen in de Naam van Jezus Christus, hier in het doopbad. En deze man zat op een dag naast mij.

184 Banks, waar bent u? Is hij hier vanavond? [Een broeder zegt: “Achteraan in de hoek.”—Red.] Achteraan in de hoek. Ja.

185 En we waren aan het vissen. En, broeder, mijn kleine jongen doodde . . . Ik dacht dat hij een katje had gedood, een paar dagen ervoor. Die kleine oude moederpoes had een stel kleine katjes en hij pakte hem op en liet hem vallen. En ik dacht . . . En ik zei: “De Here gaat een klein leven opwekken,” de dag ervoor. Is dat juist, Lyle? [Broeder Lyle Wood zegt, “Ja.”—Red.] Zaten daar in een inham. En ik zei: “Dat is ZO SPREEKT DE HEER.” En we visten de hele nacht, en vingen niets.

186 De volgende ochtend waren we in een kleine inham aan het vissen op wat ‘blauw-kieuw.’ Dat zijn kleine vissen. En broeder Lyle had een grote hengel en hij liet een kleine blauw-kieuw hem inslikken—de grote haak die hij had, tot, toen hij hem eruit trok, de kleine lijn er helemaal diep in zat, de grote haak, in de buik van de kleine blauw-kieuw. En toen hij het eruit trok, moest hij gewoon de ingewanden en al het andere uit de kleine blauw-kieuw trekken om hem te krijgen. En hij trok het er allemaal gewoon uit, omdat de grote haak vast zat in de buik van de vis. En toen hij dat deed, gooide hij hem neer op het water. En hij trilde

gewoon vier of vijf keer en dat was het, omdat zijn ingewanden en kieuwen uit zijn mond hingen. En hij dreef daar ongeveer een half uur rond, dreef weg de bosjes in.

¹⁸⁷ En ik zat daar te vissen. En plotseling kwam de Heilige Geest, zei: “Spreek tot die vis.”

¹⁸⁸ Ik zei: “Klein visje, Jezus Christus geeft je je leven terug.” En dat kleine visje, dat dood op het water lag, draaide zich om van z'n zij en ging rroetsj het water in zo snel als hij kon.

¹⁸⁹ Broeder Lyle en broeder Wood waren erbij. Broeder Lyle zei: “Broeder Branham, dat was voor mij bedoeld, want ik zei tegen de kleine . . .”

¹⁹⁰ Vanavond kan ik ze vertellen wat u zei? [Broeder Lyle Wood zegt: “Jazeker. Dat is in orde, broeder Branham.”—Red.]

¹⁹¹ Hij zei, toen hij de ingewanden uit hem trok en hij hem daar gooide, zei hij: “Jij hebt jouw laatste kruut verschoten, kereltje,” zo. Gooide het eruit.

Hij zei: “Dat—dat sloeg op mij.”

En ik zei: “Nee, broeder Lyle. Dat was het niet.”

¹⁹² Broeder Banks daarginds, zei: “Hoeveel mensen in deze wereld, hoeveel duizenden zouden graag willen staan waar wij nu staan, om de kracht van God neer te zien komen en zoiets uit te voeren!” Met andere woorden, hij . . . zoals . . .

¹⁹³ Ik geloof dat we ons allen voelden zoals Petrus zich voelde: “Het is goed hier te zijn. Laten we drie tabernakels bouwen.” Ziet u? Zo is dat.

¹⁹⁴ Nu, broeder Lyle, u bent nu gezalfd met de Heilige Geest. U hebt Egypte verlaten. De knoflookpotten en de vuiligheid van de wereld zijn achtergelaten. U staat nu aan de Jordanoever, net aan de andere kant. Moge God u naar de andere kant brengen, Lyle.

¹⁹⁵ Almachtige God, hier is uw trofee. Hij zat echt in een vreselijke situatie, Here, maar mijn hart ging naar hem uit. Onze gebeden hebben de kille klap ginder getroffen, en de zaak dat hem vasthield, is van hem weg. Het is stukgesmeten. En nu loopt hij naar de Jordaan toe. Breng hem naar het beloofde land, Here. En verzegel hem onder de mensen. Dat op die heerlijke dag wanneer we elkaar ginds zullen ontmoeten, mag ik de omhelzing van zijn armen voelen, schreeuwend: “Mijn dierbare broeder!” “Ik ken Hem.” Breng Banks ook met hem mee, Here, wilt U dat? Papa en mama en allemaal, zus en heel die grote familie, mogen we allemaal elkaar ginds ontmoeten, Here, en eenieder van hen vervuld worden met de Heilige Geest. Ik bid het in Jezus' Naam. Amen.

U zult het ontvangen, broeder. God zegene u, broeder Lyle.

196 [Iemand fluistert: “Broeder?”—Red.] Ja, broeder. [Er is een interlokaal telefoontje, een sterfgeval, die aan de lijn wacht.]

197 Er is iemand op sterven, op een interlokaal telefoontje. En ik zal de dienst aan broeder Neville geven terwijl ik daarbinnen ben.

198 [Broeder Neville zegt: “Geweldige en wonderbare dag in de Here! God heeft vandaag enige prachtige dingen voor ons gedaan. Aan mijn verwachtingen is geheel voldaan.]

[“Laten we samen opstaan.]

199 [“Denk dan aan de dienst, woensdagavond. Wees veel in gebed. Alle onvoldane, onzekere harten, wees veel in contact met God. ‘De tijd is ophanden. Nu is de tijd. Vandaag is de dag van verlossing.’]

200 [“God zegene elk en ieder van u bezoekers, u mensen van veraf. Ons gebed is dat God u genade zal geven voor op uw reis, terug naar uw verblijfplaatsen. Fijn dat u bij ons was. En bid voor ons als u weggaat, dat de Here ook hier op deze plaats zal zegenen.]

201 [“Onze hemelse Vader, zoals Uw dienstknecht vanavond is gekomen om het werk van de bediening van Uw dienstknecht en profeet te doen, in de bres staande, de heg makende, tot ons komende met de brandende passie van Uw dienstknecht, gedoopt met de Heilige Geest en de bediening van profeet gegeven om tot deze generatie te spreken. Help ons vandaag en vanavond om de boodschap te ontvangen die tot ons komt, Here, de vermaning om voorbereid te zijn.]

202 [“Zegen elk en iedereen die de deuren van dit gebouw vanavond uitgaat. Moge de ziekte die over ons is, waar we niets van weten, moge Uw gezegende genade en kracht ons behouden en beschermen en ons genezen en ons bewaren tot die tijd wanneer U klaar bent om ons naar de andere kant over te brengen. Zegen al de ontmoedigden en teleurgestelden, de angstigen, en degenen die zwak zijn.]

203 [“God, wij bidden vanavond voor een speciale bezoeking, Heilige Geest-zegening, om op elke reiziger te rusten, elke pelgrim, elke vreemdeling in onze poorten. Ieder die vanavond de deur uitgaat, moge die sluier-bedekking van Bloed van het kruis van Golgotha genoegzaam bedekken en voorzien.]

204 [“Genees ons wanneer we ziek zijn. Bewaar ons door Uw machtige kracht. Zalf ons voor dienstbaarheid. Laat ons in liefde wandelen, voor Uw aangezicht, al de dagen van ons leven. En wij zullen U hiervoor prijzen, want wij vragen het in Jezus Christus’ Naam, en omwille van Hem. Amen.]

205 [“En God zegene u. En we zijn blij u te hebben gehad. Schud elkaar de hand.”—Red.]

²⁰⁶ Ik waardeer echt alles wat u voor me deed, de kaart en...?...Ja meneer. Waardeer echt...?...

²⁰⁷ Dus we stuurden de rots van geloof...?...Er was een man van in de buurt...?...Dus ik stuurde gebed achter hem aan, in de Naam van Jezus Christus. Lag daar al een uur, geen polsslslag, geen adem, niets. Geen adem, geen pols, geen ademhaling, niets; ogen weggedraaid in z'n hoofd, viel neer in de kansel. [Broeder Neville zegt: "Ze liet hem daar gewoon liggen tot dat gebed binnenkwam."—Red.]

²⁰⁸ Is *dit* nog open? [Broeder Neville zegt: "Ja, het staat nog aan."—Red.]

²⁰⁹ Kan ik uw aandacht hebben? Ver boven, een jonge evangelist, een prediker, hier in Indiana, was aan het prediken, viel dood neer in de kansel, net ongeveer een uur geleden. Terwijl hij predikte, viel voorover, en stierf in de kansel—een bekende evangelist, die hierboven in Indiana aan het prediken was. De voorganger was er net voor en heeft me gebeld. Hij stierf, terwijl hij predikte onder de zalving van de Geest, viel voorover, zijn ogen stijf, zijn ademhaling hield op. Hij werd dood verklaard, lag een uur lang dood. En iets vertelde hen de kerk te bellen en mij te laten bidden. Dus zond ik gebed uit om hem terug te brengen, in de Naam van de Here Jezus. Moge u zich bij mij voegen, door geloof, zodat het het doel niet zal missen, hem te verfrissen en hem terug te brengen. Dank u.

²¹⁰ God zij met u, tot ik u woensdagavond zie. U mensen uit Georgia en omstreken, tot ziens. God zij met u.

²¹¹ Broeder Pat...?...

60-0515E Adoptie #1
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org